

1998 Kymi Paper Oy:n julkaisu 58. vuosikerta

2

SUKSI
LUISTI
PAKKAS-
SÄÄSSÄ
SIVU 20.

ANSIOMERKIT
JAETTIIN
SIVU 13.

Reijo
Virta

Kansi: Aarnihiihdot
Eerolan laduilla.
Kuva: Kimmo Rekimies.

TÄYTTÄ VAUHTIA ETEENPÄIN

Toiminnassamme kaikki lähtee siitä, että Kymi Paper Oy ja Nordland Papier AG muodostavat yhden yhtiön, UPM-Kymmene Fine Paperin, sanoi yhtiön toimitusjohtaja **Matti Lindahl** edellisessä Utiskymissä. Tässä lehdessä kerrotaan lisää yhtiöiden yhteistoinnasta.

Uusi toimitusjohtajamme **Pertti Asunmaa** selittää tuoreessa haastattelussaan mitä hyötyä uudesta mallista on: "Keskeistä on saada synergiaedut esiin; ei kilpailla keskenään, vaan tukea toisiaan."

Jo nyt on Asunmaan mukaan voitu löytää vaihtoehtoja, joiden avulla Kymin katetta voidaan parantaa, samalla kun Nordland Paper pääsee kehittämään omaa tuotantoaan.

Myös yhtiöiden tutkimus- ja kehityskokouksessa helmikuussa löydettiin puolin ja toisin ideoita, joista saadaan välittömästi operatiivista hyötyä.

Mainitun kokouksen puheenjohtaja, Fine Paper -yhtiön R&D -yksikön johtaja **Markku S. Korpela** tähdentää, että vaikka yhdessä päätetään, miten yhdessä voidaan tehdä asiat parhaiten, ei tehtaita laiteta samaan muottiin. Työ voidaan edelleenkin tehdä omaan tapaan.

Omaan tapamme tehdä asioita tulee varmasti vaikuttamaan myös Voikkaalta vast'ikään Kymille henkilöstöhallintojohtajaksi siirtynyt **Martti Purmonen**. Hän kertoo ajatuksistaan seuraavassa Utiskymissä, mutta korostaa jo nyt yhteisen linjan tärkeyttä. "Koko porukan voimalla, osaamisella ja innostuksella on vaikeitakin töitä nautinto tehdä."

Reijo Virta

2/1998

Tässä numerossa

- 4** Ongelmat on käännettävä mahdollisuuksiksi. Kymi Paper Oy:n uuden toimitusjohtajan, Pertti Asunmaan haastattelu.
- 6** UPM-Kymmene ja Kymin vuosi 1997.
- 10** Kolme näkemystä metsäsertifioinnista.
- 12** Ansiomerkit jaettiin jälleen.
- 14** Blandin Paper tuli tutuksi Kymille jo 60-luvulla.
- 16** Metsäosaston tilikirja kertoo Iisveden laivojen historiasta.
- 18** Rakentajasuvun tarina.
- 25** Ammatilliseen koulutukseen on saatu jatkuvuutta.

SFS-EN ISO 9002

Kuusanniemen sellutehtaan koivulinja uusitaan

Kymi Paper Oy investoi 130 milj. mk Kuusanniemen sellutehtaan koivulinjan modernisointiin.

Pääkohteena on 1964 rakennetun koivukeittämön kunnostus, minkä lisäksi modernisoidaan ohjaus- ja oheisjärjestelmiä vastaamaan nykyajan vaatimuksia mm. ympäristöasioissa.

Suunnittelu on jo käynnistetty ja tekninen toteutus tapahtuu kesällä 1999. Investointi ei lisää koivusellun kapasiteettia.

Kuusanniemen sellutehtaan koivu- ja mäntylinjoilla tuotettiin viime vuonna yhteensä 452 472 tonnia sellua, josta koivulinjalla 248 437 tonnia. Sellutehtaan tuotanto käytetään lähes kokonaan Kymin omilla paperikoneilla.

Kymin paperitehtaalla tuotet-

tiin viime vuonna päällystämätömiä ja päällystettyjä hienopapereita yhteensä 681 238 tonnia.

Uusinnan pääkohde on 1964 rakennetun koivukeittämön kunnostus. Lisäksi modernisoidaan ohjaus- ja oheisjärjestelmiä.

Kymin henkilöstörahasto puretaan

Kymin Paperiteollisuus Oy:n henkilöstörahasto puretaan, koska voittopalkkioiden kertyminen rahastolle on loppunut voittopalkkion maksutavan muutoksen vuoksi. Rahaston purkamisesta päätettiin Kymin Paperiteollisuus Oy:n henkilöstörahaston valtuutettujen ylimääräisessä kokouksessa 18.2.

Henkilöstörahaston purkamisen tapahtuu rahaston hallituksen esittämän aikataulun mukaisesti. Vuonna 1998 maksetaan

rahaston jäsenille normaalin aikataulun mukaisesti heinäkuun lopussa 50 % rahasto-osuuksista. Loput rahasto-osuuksista maksetaan touko-kesäkuussa 1999.

Rahasto-osuuksien verotuskäytäntö on myös purkutapauksessa normaali (20 % verovapaa ja loppuosasta ennakonpidätyks 60 %, mikäli ei sivutulojen verokorttia esitetä).

Jatkossa mahdollinen voittopalkkio Kymi Paper Oy:ssä

maksetaan UPM-Kymmene-konsernissa sovitun järjestelmän mukaisesti. Uuden järjestelmän mukaan voittopalkkio maksetaan suoraan henkilökohtaisena palkkana kerran vuodessa, ansaintavuotta seuraavan vuoden maaliskuussa. Voittopalkkion suuruuteen vaikuttavat yhtä suurilla eli 50 prosentin osuuksilla sekä Kymi Paper Oy:n sidotun pääoman että koko toimialan sidotun pääoman tuotto.

Yhtiökokous

UPM-Kymmene Oyj:n osakkeenomistajat kutsutaan varsinaiseen yhtiökokoukseen, joka pidetään keskiviikkona 25.3.1998 klo 15.00, Finlandia-talon kongressisiivessä, osoite: Mannerheimintie 13 e, sisäänkäynti: ovet M1 ja K1, 00100 Helsinki. Kokoukseen ilmoittautuneiden luettelointi ja äänestyslippujen jako alkaa kello 14.00.

TOIMITUSJOHTAJA PERTTI ASUNMAA

KESKEISTÄ ON

ettemme kilpaile Nordlandin kanssa

UPM-Kymmene Oy:n hienopaperiliiketoimintaa on viime aikoina myllerretty voimakkaasti.

UPM-Kymmene Fine Paperin markkinointitoiminnot keskitetään Dörpeniin myyntipolitiikan yhtenäistämiseksi. Kuusankoskella puolestaan Kymin johto lähestyy tuotantoa.

Uuden toimitusjohtajan **Pertti Asunmaan** työhuoneeseen hienopaperin neljänteen kerrokseen kuuluvat paperinvalmistuksen äänet.

Siirtymiselle Kuusanniemeen on syynsä:

“Pyrin pitämään mahdollisimman monta ihmistä mukana asioiden valmistelussa. Toivon, että he samalla tuovat esille omat näkemyksensä”, sanoo Asunmaa.

“Uskon, että sama työskentelytapa toimii myös **Matti Lindahlin** käydessä Kuusankoskella. Kun useampia ihmisiä on mukana, saa johto syvyyttä asioihin ja toisaalta johdon sanoma välittyy autenttisempänä eteenpäin.”

Tähän mennessä toimitusjohtajan työhuoneessa on puurettu

kasaan UPM-Kymmene Fine Paperin ja sen myötä myös Kymin strategiaa.

SYNERGIAEDUT VIHDOINKIN ESIIN

“Koska nyt muodostamme Nordlandin kanssa yhden ison yhtiön, on vihdoin mahdollista poimia ulos tehtaidemme synergiaedut. Keskeistä on se, että Kymi Paper ja Nordland Papier eivät kilpaile keskenään, vaan tukevat toisiaan.”

Asunmaan mukaan yhteistyö alkaa markkinointi- ja asiakastahoilta. Parhaillaan luodaan tuoterakennetta, joka antaa mahdollisimman hyvän tehokkuuden ja katteen molemmille tehtaille.

Asunmaan asenne “tuotot ylös, kustannukset alas” kuulostaa kymiläisittäin osin yllättävältäkin: “Tärkeätä on pohtia, miten saamme tuotteita ylös. Kustannusten jatkuva karsiminen tappaa ja kurjistaa.”

Samaan hengenvetoon hän kuitenkin lisää: “Myös kustannusrakennetta on tietenkin kyettävä keventämään.”

Asunmaa on varovaisen tyytyväinen strategiatyön tuloksiin ja erittäin tyytyväinen yhteistyöhön

Nordlandin kanssa: “Olemme kyenneet löytämään Nordland Paperin kanssa vaihtoehtoja, joiden avulla oma katteemme paranee ja Nordland pääsee kehittämään omaa tuotantoaan.”

Kymille tämä merkinnee mm. laatutason nostamista eräissä tuot-

teissa ja rullatoimitusten osuuden lisäämistä.

Vanhoilta poluilta poikkeamista tietää se, että osa PK 7:n tuotteista kaavaillaan markkinoitavaksi aikauslehtipaperit-toimialan myyntiverkoston kautta. “Seiskan tuote on niin lähellä MFC/

“ONGELMAT KÄÄNNETTÄVÄ MAHDOLLISUUKSIKSI”

Pertti Asunmaa muistelee mielellään Voikkaan paperitehtaan tuotantojohtajana ja tehtaanjohtajana viettämäänsä aikaa. Lähtiäisten yhteydessä “Pertin aikaa” luonnehdittiin tavalla, jonka Asunmaa haluaa välittää myös kymiläisille:

“**Jouko Kaipinen** sanoi, että opastin voikkaalaisia itse ratkaisemaan ongelmansa. Olen sitä mieltä, että työntekijät useimmiten tietävät itse, miten asiat tulee hoitaa. Porukka ratkaisee parhaiten omat ongelmansa.”

Omana sanomanaan kymiläisille Asunmaa haluaa viestiä seuraavaa: “Omassa maailmassani ongelmat ovat aina mahdollisuuksia. Ongelmia yritystoiminnassa on aina, mutta ongelmat pitää kääntää mahdollisuuksiksi.”

LWC:tä, että tähän on mielestäni hyvät perusteet”, kertoo Asunmaa. Hän myöntää, että edellisessä toimessa syntyneet hyvät suhteet magazine-toimialan markkinointiin helpottavat asiasta sopimista.

HENKILÖSTÖASIOISTA PÄÄTETÄÄN MYÖHEMMIN

Miten edellä olevat tuote- ja markkinointiratkaisut vaikuttavat henkilöstöön? Pertti Asunmaa selvittää, miksi vastausta ei vielä voi

antaa.

“Ensiksi pitää selvittää toimintamme tulopuoli. Siinä keskeinen osa on markkinoinnin järjestelyillä.”

“Strategiaamme pohtiessamme määrittelemme tavoitteet, joihin pyrimme. Olemme tässä työssä jo varsin pitkällä.”

“Vasta kun tiedämme tarkoin strategiaamme, voimme rakentaa organisaation toteuttamaan sitä. Tuolloin pitää myös miettiä, miten voimme vähentää kustannuksia. Tuotos-panos suhde on kat-

sottava huolella ja laskettava, paljonko organisaatiota on suoraviivaistettava. Henkilökuntaa joudutaan joka tapauksessa vähentämään.”

Asunmaa on hyvillään siitä, että henkilöstön määrän sopeuttaminen muuttuvaan tilanteeseen on jo hyvässä vauhdissa Kymillä mm. vakanssien vähentämisen ja eläkejärjestelyjen muodossa:

“Kysymykseen, ovatko nämä vähennykset riittäviä, en vielä pysty vastaamaan”, sanoo Asunmaa. “Tulosparannuksen keinoja

pohdittaessa tärkein kuitenkin on aina markkinatilanne eli mistä voimme saada lisää tuloja. Meno- vähennyksiin tehdään toimenpiteet tulostavoitteiden mukaan. Haluammehan olla pysyvästi huomattava integraatti.”

Päivämestari ja teknisten Kymin pääyhdysmies Verner Helenius (vas.) vaihtoi ajatuksia toimitusjohtaja Pertti Asunmaan kanssa tämän tutustuessa sellutehtaaseen helmikuun lopulla.

HAASTATTELU: REIJO VIRTÄ, KUVA: KIMMO REKIMIES

Kannattavuuden paraneminen jatkui viimeisellä neljänneksellä

UPM-Kymmeneen voitto ennen satunnaiseriä vuonna 1997 oli 5 572 (3 555) Mmk ja tulos osaketta kohti 15,55 (8,60) mk. Tulokseen sisältyy nettoikäyttöomaisuuden myyntivoittoa 2 170 (677) Mmk ja viimeisellä neljänneksellä tehtyjä kertapoistoja 144 Mmk. Liiketoiminnan kannattavuuden paraneminen jatkui vuoden viimeisellä neljänneksellä. **Hallituksen osinkoehdotus on 5,50 (4,50) mk osakkeelta.**

Vuonna 1997 UPM-Kymmene vahvisti yritysjärjestelyin ydinliiketoimintonsa sekä myi niihin kuulumatonta omaisuuttaan.

Maaliskuussa tulivat voimaan kaupat, joilla UPM-Kymmene

myi Pakkausmateriaalit-toimialaan kuuluneen Simpeleen tehtaan Metsä-Serlalle ja Joutseno Pulpin sellutehtaan Metsä-Botnialle. Kauppojen arvo oli yhteensä 1 830 Mmk ja myyntivoitto 740 Mmk.

Toukokuussa yhtiö luopui enemmistöomistajan asemasta Rauma-konsernissa. Kun UPM-Kymmene lisäksi jakoi osinkoina 7,2 miljoonaa Rauman osaketta ja Rauma Oy lunasti itselleen miljoona osaketta, yhtiön omistusosuus Rauma Oy:ssä laski 34,5 %:iin. Osakemyynneistä UPM-Kymmene sai kulujen jälkeen 1 525 Mmk, josta myyntivoittoa 815 Mmk.

Kesäkuussa UPM-Kymmene myi omistamistaan 11,6 miljoo-

nasta Nokia Oyj:n osakkeesta 4,5 miljoonaa kappaletta. Myyntivoitto oli 1 524 Mmk.

Heinäkuussa UPM-Kymmene myi Chappelle Darblayn kannattamattoman LWC-paperitehtaan. Kaupasta kirjautui 747 Mmk:n tappio. Tehdas lopetti LWC-paperin tuotannon vuoden 1998 alussa siirtyäkseen valmistamaan aaltopahvin pintapaperia ja aallotuskartonkia.

Syyskuussa UPM-Kymmene sopi singaporelaisen APRIL-yhtiön kanssa strategisesta liittoutumasta yhtiöiden hienopaperiliiketoimintojen kehittämiseksi. Tarkoituksena on, että UPM-Kymmene ja APRIL siirtävät 30 prosenttia hienopaperiliiketoimintojensa osakeomistuksista

toisilleen ilman muita pääomasiirtoja. Osakkeiden vaihdon on suunniteltu tapahtuvan rakenteilla olevien tehtaiden käynnistyttyä vuonna 1999. Viime vuoden puolella alkaneet Indonesian talousongelmat ovat vaikeuttaneet ja viivästyttäneet hankkeiden toteutusta.

Samoin syyskuussa UPM-Kymmene sopi yhdysvaltalaisen Blandin Paper Companyn ostamisesta. Blandin omistaa Grand Rapidsissa Minnesotan osavaltiossa sijaitsevan, päällystettyä aikakauslehtipaperia (LWC) valmistavan tehtaan, jonka tuotantokapasiteetti on noin 450 000 tonnia vuodessa. Kaupasta maksettavan vastikkeen kokonaisarvo oli 650 miljoonaa dollaria eli noin 3,5 miljardia markkaa. Kauppa tuli voimaan lokakuun lopulla.

MARKKINAT

Vuoden 1996 jälkipuoliskolla alkanut paperin kysynnän kasvu jatkui viime vuonna vahvistuen vuoden loppua kohti.

Paino- ja kirjoituspaperien kysyntä kasvoi yhtiön päämarkkina-alueella Länsi-Euroopassa ennakkotietojen mukaan noin 10 prosenttia. Kasvun taustalla oli asiakasmuiden yleinen taloudellinen optimismi, joka lisäsi paperin kulutusta. Osaksi kasvu

Kymin vuosi 1997

Kymin 125-vuotisjuhla vuosi oli tuotantoennätysten vuosi. Kansainvälisen talouskasvun myötä hienopaperin kysyntä maailmanmarkkinoilla kasvoi mahdollistaen tuotantolaitosten korkean käyntiasteen. Tuotantotehokkuus parani ja uusia tuotanto-

ennätyksiä tehtiin lähes kaikilla tuotantolinjoilla. Kymin paperitehtaan uudeksi tuotantoennätykseksi kirjattiin 681 238 tonnia ja sellutehtaan 452 472 tonnia.

Hienopaperien hinnat olivat keskimäärin edellisvuoden tasolla. Sellun hintakehitystä seuraten lähtivät hienopaperien hinnat vuoden lopulla nousuun, joka on jatkunut myös alkuvuodesta 1998. Vuoden 1997 taloudellinen tulos oli

edellisvuotta parempi, mutta edelleen heikko. Kymin henkilömäärä vuoden lopussa oli 1 756, jossa vähennystä edellisvuodesta oli 56 henkilöä. Investoinnit jäivät 80 miljoonaan markkaan.

Konsernin hienopaperitoimintojen uudelleenjärjestelyihin liittyen yhtiöitettiin Kymin omaksi osakeyhtiökseen. Tuotosyksikön toimintaa jatkaa Kymin Paper Oy, joka aloitti toimintansa 1.1.1998.

	Liikevaihto, Mmk			Liikevoitto, Mmk			Henkilöstö (keskim.) ⁶⁾	
	1997	1996	1995	1997	1996	1995	1997	1996
Aikakauslehtipaperit	11 888	11 172	12 322	1 077	2 072	2 803	5 670	5 456
Sanomalehtipaperit	5 795	5 780	5 676	527	1 044	969	2 997	2 956
Hienopaperit	7 144	6 220	7 140	347	85	719	3 303	3 262
Pakkausmateriaalit ¹⁾	5 001	4 664	4 764	289	382	209	5 224	5 243
Sahateollisuus	4 531	3 725	3 773	317	-48	135	2 780	2 955
Vaneriteollisuus	3 475	3 144	3 084	274	139	25	4 614	4 650
Erikoistuotteet	4 555	3 574	3 528	357	339	364	3 324	2 943
Sellu ²⁾	4 248	4 106	6 070	442	-176	2 228	2 543	2 843
Muu ³⁾	12 499	10 525	11 344	1 386	247	-163	3 572	3 333
Konsernin sisäinen liikevaihto	-12 903	-11 759	-13 393					
Toimialat yhteensä	46 233	41 151	44 308	5 016	4 084	7 289	34 027	33 641
Myyntivoitot, netto ⁴⁾				2 052	620	320		
Yhteensä	46 233	41 151	44 308	7 068	4 704	7 609	34 027	33 641
Poistuneet liiketoiminnot ⁵⁾	4 173	10 606	10 430	318	887	895	4 259	11 167
Yhteensä	50 406	51 757	54 738	7 386	5 591	8 504	38 286	44 808

¹⁾ Simpele vertailutietoineen on raportoitu poistuneissa liiketoiminnoissa.

²⁾ Sisältää osuuden osakkuusyhtiöiden tuloksista:

³⁾ Sisältää konsernin sisäisten valuuttasuojauksen tulosta (vastaava tappio sisältyy toimialojen liikevoittoon):

⁴⁾ Lisäksi toimialoille sisältyy nettona myyntivoittoa.

⁵⁾ Sisältää Rauma-konsernin ja Simpeleen.

⁶⁾ Keskimääräinen henkilöstö on laskettu kuukausittaisen henkilömäärän perusteella.

202

-72

361

819

-

-

118

57

41

johtui siitä, että asiakkaat täydensivät edellisenä vuonna supistamiaan varastoja.

Painopaperien hintakehitys oli kysynnän kasvusta huolimatta epätydyttävä, sillä hintojen lasku jatkui vuoden alkukuukausina. Toisella vuosipuoliskolla tarjonnan suhteellinen niukkuus teki mahdolliseksi korottaa päällystetyn aikakauslehtipaperin hintaa. Sen sijaan päällystämätömän lajin ja sanomalehtipaperin hintoja voitiin nostaa pääsääntöisesti vasta vuoden 1998 alussa. Sekä aikakaus- että sanomalehtipaperien vuosikeskihinnat jäivät selvästi alle edellisen vuoden hintatason.

Hienopaperin hinta laski osalla markkinoista keväällä, mutta kääntyi uudelleen nousuun syksyllä. Keskimäärin hienopaperien hinnat olivat samalla

tasolla kuin edellisenä vuonna.

Sellumarkkinalla vallitsi alkuvuodesta yltarjonta, ja pitkäkuituisen valkaistun mäntysel-lun hinta laski noin 560 dollarista noin 520 dollariin huhtikuuhun mennessä. Tämän jälkeen hinta nousi saavuttaen marraskuussa 610 dollarin tason. Vuoden viimeisinä viikkoina kysynnän lasku Aasian markkinoilla käänsi hinnan jälleen laskuun.

Pakkausmateriaalien ja erikoistuotteiden kysyntä kasvoi, ja hinnat olivat suhteellisen vakaat. Voimakkainta kasvu oli tarrapereissa ja -laminaatissa.

Sahatavaramarkkinoilla kysyntä jatkui alkuvuonna vahvana. Sahatavaran hinta nousi kesään asti. Lisääntynyt tarjonta ja kasvaneet varastot ovat sen jälkeen nopeasti heikentäneet markkinatilannetta. Vanerin ky-

syntä oli hyvä koko vuoden, ja myyntihinnat nousivat erityisesti vuoden lopulla.

TULOS

UPM-Kymmenen tulos oli parempi kuin edellisenä vuonna. Tähän vaikuttivat etenkin käyttöomaisuuden myyntivoitot, mutta myös muu liikevoitto kasvoi. Lisäksi rahoituskulut aleni-vat. Tulos osaketta kohti oli 15,55 (8,60) mk, sijoitetun pääoman tuotto 12,6 (10,1) prosenttia ja oman pääoman tuotto 16,6 (10,4) prosenttia.

Konsernin liikevoitto oli 7 386 (5 591) Mmk. Liikevoittoon sisältyy nettona käyttöomaisuuden myyntivoittoa ja pitkäaikaisten sijoitusten arvonalennuksia 2 170 (677) Mmk sekä viimeisellä neljänneksellä

tehtyjä kertapoistoja 144 Mmk. Viimeisen neljänneksen liikevoitto ilman myyntivoittoa ja -tappioita ja em. kertapoistoja oli parempi kuin edellisen neljänneksen ja yli kaksinkertainen vuoden 1996 viimeisen neljänneksen liikevoittoon verrattuna.

Toimialoista aikakaus- ja sanomalehtipaperien vuoden 1997 liikevoitto laski, mikä johtui edellisvuotta alemmista myyntihinnoista. Myös Pakkausmateriaali-toimialan liikevoitto heikkeni. Muiden toimialojen liikevoitot sen sijaan paranivat. Kustannuskehitys oli maltillista. Tähän vaikutti myös fuusion mahdollistama päällekkäisten toimintojen karsiminen ja tehokkuuden nosto.

Jatkuu sivulla 8.

Voitto ennen satunnaiseriä oli 5 572 (3 555) Mmk. Nettorahoituskulut ennen kurssieroja ja osakkuusyhtiöiden tuloksia, 1 528 (1 780) Mmk, vähenivät 252 Mmk. Rahoituskuluihin sisältyy osuus osakkuusyhtiöiden voitoista 99 (tappioista 129) Mmk ja kurssitappioita 385 (127) Mmk.

Välittömät verot olivat 1 376 (1 145) Mmk. Veroihin sisältyy laskennallisen verovelan lisäystä 454 (439) Mmk.

TUOTANTO JA LIIKEVAIHTO

Konsernin paperin tuotanto nousi uuteen ennätykseen 7 198 (6 134) miljoonaa tonniin. Tuotanto, **Simplele poislukien**, kasvoi 20 prosenttia. Aikakauslehtipaperin tuotanto lisääntyi 19 prosenttia, sanomalehtipaperin 18 prosenttia ja hienopaperin 22 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste oli keskimäärin 96 (84) prosenttia.

Sahatavaran tuotanto oli 2 050 (1 857) miljoonaa kuutiometriä, 10 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna. Vanerin tuotanto kasvoi 15 prosenttia ja oli 710 000 (617 000) kuutiometriä.

Liikevaihto oli 50 406

(51 757) Mmk. Liikevaihtoon sisältyy Rauman liikevaihto 3 958 Mmk toukokuun loppuun saakka. Vertailukelpoinen liikevaihto kasvoi 12 prosenttia.

Viennin ja ulkomaantoimintojen osuus liikevaihdosta oli 84 (83) prosenttia.

HENKILÖSTÖ

Konsernin henkilöstö oli keskimäärin 38 286 (44 808) ja emoyhtiön 14 927 (16 228). Vuoden lopussa konsernin henkilöstö oli 33 814 (43 636). Henkilöstön vähenemisestä Rauman osuus oli 10 014.

INVESTOINNIT

Nettoinvestoinnit käyttöomaisuuteen olivat 2 465 (4 432) Mmk. Bruttoinvestoinnit olivat 7 875 (6 032) Mmk ja osakkeiden sekä muun käyttöomaisuuden myynnit, laskettuna myyntihintaan, 5 410 (1 600) Mmk.

Suurin yksittäinen investointi oli Blandin Paper Companyn hankinta, 3,5 mrd. mk. Osakeostot olivat 1,2 miljardia markkaa.

Investoinnit muuhun käyttöomaisuuteen olivat 3,2 mrd. mk,

mistä Rauman uuden LWC-papertehtaan osuus oli 1,3 mrd. mk. Uusi paperikone, jonka tuotantokapasiteetti on 400 000 tonnia vuodessa, käynnistyi tammikuussa 1998. Investoinnin kokonaiskustannus on 2,0 mrd. mk.

Kajaanin papertehtaan puunkäsittelyn ja kuorimon uusinta valmistui joulukuussa. Vuodenvaihteessa keskeneräisinä olleista hankkeista merkittävimmät olivat Shottonin siistaamon laajennus sekä Pietarsaaren PK 1:n, Jämsänkosken PK 3:n sekä Blandinin PK 6:n modernisoinnit.

RAHOITUS

Konsernin omavaraisuusaste per 31.12.1997 oli laskennallisen verovelan erottamisen jälkeen 40,1 (37,2) prosenttia. Vastaava velkaantumisaste oli 93 (104) prosenttia. Ilman verovelan erottamista omavaraisuusaste oli 45,0 (41,4) prosenttia.

Korolliset nettovelat olivat vuoden lopussa 25 284 (25 684) Mmk. Lainojen keskikorko oli 5,7 (6,1) prosenttia.

Marraskuussa UPM-Kymmene laski liikkeelle ensimmäisen USA:n markkinoille suunnatun

joukkovelkakirjalainansa. Yhteensä 600 miljoonan USD:n lainasta 225 miljoonaa dollaria on otettu kymmeneksi vuodeksi ja 375 miljoonaa 30 vuodeksi.

OSAKKEET

UPM-Kymmenen osakkeiden vaihto oli Helsingin Arvopaperipörssissä 18 582 (11 734) Mmk. Osakkeen korkein noteeraus oli 152,40 mk syyskuussa ja alin 94,00 mk helmikuussa.

UPM-Kymmene Oyj:n varsinainen yhtiökokous päätti 10.4.1997 vuodelta 1996 jaettava osingosta hallituksen ehdotuksen mukaisesti.

Hallituksella ei ole voimassa olevia osakepääoma-, optiolainaita vaihtovelkakirjalainavaltuuksia.

Joulukuussa hallitus ilmoitti esittävänsä 25.3.1998 pidettävälle UPM-Kymmene Oyj:n varsinaiselle yhtiökokoukselle että yhtiö ostaisi omia osakkeitaan sekä valtuuttaisi hallituksen myymään niitä edelleen.

OSINKO

Hallitus on päättänyt esittää varsi-

Tuotantolukuja

	1997	IV/97	III/97	II/97	I/97	1996	IV/96	III/96	II/96	I/96
Aikakauslehtipaperi	2 934	802	752	686	694	2 460	662	659	513	626
Sanomalehtipaperi	1 883	485	487	458	453	1 592	358	385	394	455
Hienopaperi	1 681	419	426	410	426	1 429	403	376	335	315
Muut paperit	651	184	176	147	144	480	123	128	110	119
Simpleleen paperit ja kartonki	49	-	-	-	49	173	47	46	39	41
Yhteensä (1 000 t)	7 198	1 890	1 841	1 701	1 766	6 134	1 593	1 594	1 391	1 556
Sahatavara (1 000 m ³)	2 050	560	421	570	499	1 857	497	393	511	456
Vaneri (1 000 m ³)	710	196	149	189	176	617	176	134	155	152
Sellu (1 000 t)	1 963	471	510	431	551	1 875	486	501	406	482

naiselle yhtiökokoukselle, että vuodelta 1997 maksetaan osinkoa 5,50 markkaa osakkeelta.

ALKANEEN VUODEN NÄKYMÄT

Paino- ja kirjoituspaperien kysyntä on jatkunut hyvänä yhtiön päämarkkinoilla myös vuoden 1998 alussa. Vahvan kysynnän ansiosta myyntihintoja on voitu korottaa useimmilla markkinoilla.

Aikakaus- ja sanomalehtipaperien tuotantokapasiteetti kasvaa alkaneena vuonna vain vähän, minkä perusteella näiden tuotteiden markkinanäkymät arvioidaan suhteellisen vakaiksi. Markkinakuvaa varjostaa Kaakkois-Aasian maiden talouskriisi. Sen vaikutuksia paperin kulutukseen yhtiön päämarkkinoilla Euroopassa ja Yhdysvalloissa on tässä vaiheessa vaikea arvioida.

Hienopaperimarkkinoilla valitsee lievä ylitarjonta, jota Kaakkois-Aasian talousongelmien syveneminen pahentaisi, koska rakenteilla on uutta, näitä markkinoita varten suunniteltua tuotantokapasiteettia.

Useimpien UPM-Kymmenen valmistamien pakkausmateriaalien ja erikoistuotteiden kysynnän arvioidaan jatkuvan vakaana.

Sahatarvarasta on ylitarjontaa, joka on johtanut hintojen laskuun. Vanerin kysynnän arvioidaan jatkuvan hyvänä. Uhkana on hintakilpailu aasialaisten tuottajien kanssa joissakin vanerilaaduissa.

Konsernin investoinnit ovat suunnitelmien mukaan alkaneena vuonna noin 3,5 miljardia markkaa.

TEKSTI JA KUVA: KIMMO REKIMIES

Kymin työterveyshoitajat: Anna-Liisa Metso (vas.), Arja Huovila, Leila Pohjola, Lea Mouhu ja Leena Luukko.

Työterveyshoitajaliitto 50 vuotta

Suomen Työterveys- hoitajaliitto täytti hel- mikuussa 50 vuotta.

Työterveyshuollon voidaan katsoa alkaneen työnantajien järjestämästä, vapaaehtoisesta sairaanhoidosta, joka oli järjestetty pääasiassa suuremmissa yrityksissä. Toiminta oli suurelta osin tapaturmien ja äkillisten sairauksien hoitoa.

Kuusankoskella ne hoidettiin Kymi-yhtiön ylläpitämässä tehtaassa sairaalassa. Sairaaloitten hoitajat olivat sairaanhoitajia ja terveysasiantuntijaa, tämän mahdollisti 30-luvulla aloitettu terveysasiantuntijakoulutus.

Suomen Työterveyshoitajaliitto aloitti toimintansa Teollisuusterveysasiantuntijajärjestönä. Perustava kokous pidettiin Helsingin säätytalolla 8. helmikuuta vuonna 1948. Yksi perustajajäsenistä oli terveysasiantuntija, myöhemmin terveydenhuoltoneuvos, **Ruth Säynäjärvi**, joka toimi Voikkaan tehtaalla sosiaalitarkastajana vuosina 1947 – 48.

Kymillä on nykyisin viisi työterveyshoitajaa, joista yksi toimii

Voikkaan tehtaalla. UPM-Kymmene -konsernin palveluksessa heitä on yli viisikymmentä.

“Vielä 60-luvun alussa työterveyshoitajat, silloiset teollisuusterveysasiantuntijat, tekivät myös kotikäyntejä, mm. antoivat lääkkeitä pistoksina. Monien erilaisten töiden joukkoon kuului esimerkiksi vesinäytteiden otto vesisäiliöistä – asuntojen sekä tehtaalla olevien – sillä Voikkaalla ei vielä tuolloin ollut kaupungin vesijohtoverkostoa, vaan juomavesi tuotiin säiliöihin”, muistelee **Anna-Liisa Metso**. 60-luvun lopulle asti tehtaassa poliklinikoilla hoidettiin myös perheenjäseniä ja ulkopuolisia.

Kuusikymmentäluvun lopulla ja seitsemänkymmentäluvun alussa sairaanhoidon osuus väheni ja työ alkoi painottua ennaltaehkäisyyn. 70-luvulla voimaan astunut työterveyshuoltolaki painottaa ennalta ehkäisevää työtä.

Nykyisin työterveyshoitajan työ on hyvin laaja-alaista ja monitieteellistä. Se ei kohdistu pelkästään ihmisiin, vaan huomioon on otettava työ ja työympäristö, johon liittyy monia tekijöitä. Työn tulee olla tavoitteellista,

suunnitelmallista ja asiakaslähtöistä.

“Työterveyshoitaja ei tunne olevansa koskaan valmis ja täysin oppinut. Hän on alansa puolueeton asiantuntija, joka tekee yhteistyötä omien työtovereidensa kanssa, henkilöstön, johdon, työsuojeluorganisaation sekä luottamusmiesten kanssa”, työterveyshoitajat toteavat.

Tulevaisuudessa he uskovat toiminnan olevan enenevässä määrin työyhteistyötä, jossa työterveyshoitaja on konsulttina. Tavoitteena on saada ihmiset ottamaan vastuu työkyvystään ja terveydestään.

Suomen Työterveyshoitajaliitto ry on akavalainen työterveyshoitajien ammattijärjestö, joka valvoo jäseniensä etuja. Jäseniä on noin 1 650. Asiantuntijajärjestönä liitto kehittää työterveyshoitajien ammattitaitoa sekä edistää työterveyshoitajien asiantuntemuksen hyödyntämistä. Liitto edistää työikäisen väestön työ- ja toimintakykyä ja terveydenhoitoa ja toimii kansainvälisessä yhteistyössä työterveyshuollon ja työterveyshoitajien työn kehittämiseksi.

KOLME NÄKEMYSTÄ:

Suomi, Ruotsi ja Englanti

Keskustelu metsien sertifiointista jatkuu ja osin kiihkeytyy. Maamme oloihin kehitettyä sertifiointijärjestelmää testattiin viime vuoden aikana kolmessa maakunnassa ja tulokset testauksesta valmistuivat vuoden vaihteessa.

Ne osoittivat Suomen järjestelmän eli standardin soveltuvan hyvin maamme pienmetsävaltaiseen metsätalouteen, mutta kaipaavan vielä jonkin verran kehittämistä. Suomen standardi täyttää myös kansainvälisen WWF:n – ja siten kaiketi myös FSC:n – metsäsertifiointille asetamat vaatimukset.

Miten tästä eteenpäin, metsänhoitojohtaja **Timo Kivimaa?**

“Standardi rakennetaan teknisesti valmiiksi ja testauksessa todetut puutteet korjataan. Tässä yhteydessä sitä ehkä arvioi vielä standardin laatinut työryhmäkin. Standardityöryhmän asettajaosa-

puolet, WWF, Suomen Luonnon-suojeluliitto, MTK ja Metsäteollisuus käyvät keskusteluja ratkaisutaakseen, miten standardi voitaisiin liittää kansainvälisesti hyväksytyihin järjestelmiin. Suomen standardin, vaikka se olisikin kuinka hyvä ja toimiva, tulee saada ulkopuolinen hyväksyntä, eli sertifiointikielellä sanottuna, jonkin tahon pitää akkreditoida metsien sertifikaatin myöntäjä, sertifiija.

Suomi on metsäsertifiointikysymyksessä yksityismetsänomistajien edunajaja Euroopan laajuusastikin. MTK on sanonut tiukasti, etteivät metsänomistajat tule hyväksymään nykykuotoista FSC:tä. Ympäristöjärjestöt puolestaan ovat pitäneet FSC:tä ainoana ratkaisuna. Voiko tähän ongelmaan löytyä ratkaisu, on avoinna.

Meillä ei ole mikään tulenpala kiire, siitäkään huolimatta, että Ruotsin metsäteollisuus on saanut omalle kansalliselle standardilleen FSC:n hyväksynnän. On muistettava, etteivät Ruotsin yksityismetsänomistajat ole kuin pieneltä osin tämän standardin takana. Markkinat lopulta ratkaise-

vat, tarvitaanko sertifikaattia ja tuleeko sen olla nimenomaan FSC-pohjainen. Esimerkiksi kansainvälinen WWF pitää Suomen standardia käyttökelpoisena FSC:n pohjaksi, ja eräät saksalaiset painotalot ovat kiitelleet Suomen standardia eivätkä katso sille tarvittavan FSC:n hyväksyntää.

Tässä vaiheessa mielestäni riittää, että standardin valmiiksi saattamisen ohella seurataan kansainvälistä kehitystä, jatketaan keskusteluja ympäristöjärjestöjen kanssa ja pidetään kansallinen rintama yhtenäisenä.”

RUOTSIN RATKAISU VAIN OSITTAINEN

Ruotsi sai tammikuussa FSC:n hyväksynnän omalle standardilleen. Vaikka Ruotsissa luonnollisesti juhlistaankin maailman ensimmäistä kansallista FSC-standardia, voidaan kysyä, onko kyseessä kansallinen standardi, koska enemmistö ruotsalaisista yksityismetsänomistajista jättäytyi sen ulkopuolelle?

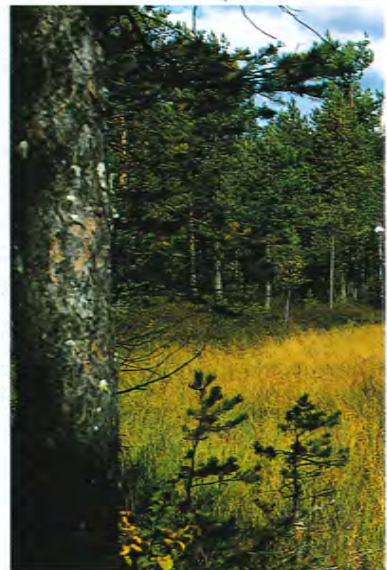
Mitä tapahtuu seuraavaksi Ruotsissa, metsäjohtaja **Stefan Wirtén** Ruotsin metsäteollisuus-

den keskusliitosta?

“Kaikki kuusi hankkeessa mukana ollutta Ruotsin metsäyhtiötä alkaa soveltaa näitä standardeja metsänhoidossaan. Näiden yhtiöiden omistuksessa on 40 % Ruotsin metsistä. Yhtiöiden eteneminen sertifiointissa vaihtelee jonkin verran. Korsnäs on jo sertifiointin kokonaan metsänsä. Assi-Domän ja Stora ovat suunnilleen puolivälissä ja uskovat saavansa metsänsä sertifioiduksi tämän vuoden aikana. MoDo aloittaa sertifiointin tänä vuonna ja SCA on ilmoittanut, että heillä on valmiudet sertifiointiin heti kun se asiakkaiden taholta tulee tarpeelliseksi.”

Ruotsin yksityismetsänomistajat jäivät pois sertifiointihankkeesta viime kesänä, koska eivät voineet hyväksyä kaikkia FSC:n periaatteita, ennen kaikkea järjestön päätöksentekomekanismia. Wirténin mielestä ratkaisu oli valitettava, koska teollisuuskin olisi pitänyt parempana koko metsätalouden mukanaoloa hankkeessa. Hänen mielestään teollisuuden yksipuolinen sertifiointihanke viestii kuitenkin asiakkaille heidän olevan vakavissaan metsien

TEKSTI: ESKO PAKKANEN, KUVA: KIMMO REI

hoitoon liittyvissä ympäristökysymyksissä.

Wirtén kuitenkin tähdentää, että vaikka Ruotsin metsäteollisuudella on paljon omia metsiä, jotka nyt tulevat sertifioituiksi, teollisuus käyttää myös yksityismetsien puuta, tuontipuuta sekä vaihtojen kautta toisilta yhtiöiltä saatua puuta. “Esimerkiksi SCA, jolla on omia metsiä 1,8 milj. hehtaaria ja jonka omavaraisuusaste on yli 60 %, käytännössä saa vain 25 % kuitutarpeestaan omista metsistä.”

Vaikka tällä hetkellä vain osa Ruotsin metsäyhtiöiden metsistä on sertifioitu, teollisuus voi jo nyt hyödyntää tilannetta, muutenkin kuin pelkällä maineellaan. “Assi on myynyt Englantiin FSC-leimattua sahatavaraa sekä myös sellua, tosin vain 2 000 tonnin erän, mutta kuitenkin.” Vaikka AssiDomänin kerrotaankin saaneen FSC-sellustaan 30 % paremman hinnan, Wirtén ei usko, että näin olisi myös jatkossa. “Ensimmäisten erien kohdalla ostajat ehkä ovat valmiit maksamaan vähän ekstraakin, voidakseen sanoa olevan ensimmäisiä, mutta pitemmän päälle tuskin. Ja onhan selvää,

että tällaisen erilliserän valmistus aiheuttaa myös lisäkustannuksia.”

Wirtén arvioi, että yksityismetsille kehitetään oma sertifiointijärjestelmä, joka tulee täyttämään FSC-standardit. “Sertifiointijärjestelmän on kuitenkin oltava uskottava, sellainen johon markkinat voivat luottaa. Missään tapauksessa emme halua, että ryhdyttäisiin vertailemaan kumpi on ympäristöystävällisempää, yhtiöiden suurmetsätalous vai yksityismetsätalous. Tästä kinaaminen hyödyttäisi vain meidän kilpailijoitamme.

FSC ei saa eikä varmasti voikaan yksin hallita sertifiointimarkkinoita, mutta se kuitenkin tarjoaa sellaisen prosessin, jossa kaikki osapuolet voivat olla mukana vaikuttamassa. Tällä hetkellä ei metsien sertifiointiin ole toista vaihtoehtoa, jonka ympäristöjärjestöt hyväksyisivät.”

Wirtén haluaa nimenomaan tähdentää, että on väärin puhua ISO:sta FSC:n vaihtoehtona. “ISO 14001 on ympäristöjohtamisjärjestelmä, FSC puolestaan tarjoaa standardit hyvälle metsänhoidolle. Molempia tarvitaan, ja FSC-hyväksynnän jälkeen kaikki

ruotsalaiset metsäyhtiöt ovat rakentamassa itselleen ISO-järjestelmää, ellei sitä jo ole, kuten Korsnäsilla.”

Voisi kuvitella, että Ruotsin teollisuuden standardeilleen saama hyväksyntä helpotti se, että FSC:n hallituksessa istuu kaksi ruotsalaista: AssiDomänin metsäekologi **Olof Johansson** ja **Karin Lindahl** ympäristöjärjestöjen edustajana. “Ainakin FSC:ssä tiedetään nyt paremmin pohjoismaiset metsäolosuhteet”, Stefan Wirtén tyyty toteamaan.

Ruotsi, Norja ja Suomi kehittivät usean vuoden ajan yhteistä sertifiointijärjestelmää. Mitä sille nyt tapahtuu? “Me jatkamme sitä keskustelufoorumina, se on varmasti hyödyllistä.”

BRITANNIAAN TEHTY OMA STANDARDI

Johtaja **Toby Beadle** vastaa ympäristöasioita koskevasta asiakaspalvelusta UPM-Kymmenen paperitoimialoilla Iso-Britanniassa. Hänen mielestään sertifiointi on yksi keskeisimpiä ympäristökysymyksiä Britanniassa. “Ympäristöjärjestöt eivät ole kuitenkaan

enemmän hyökänneet Britannian metsätaloutta vastaan, vaan ovat keskittäneet huomionsa brittikuluttajiin, jotka ostavat metsätuotteita kaikkialta maailmasta. Erityisesti he ovat painostaneet vähittäiskauppaketjuja ja tässä he ovat olleet taitavia ja tehokkaita. Muutama vuosi sitten perustettiin ns. Ryhmä 95+, jossa on kaupan lisäksi jäsenenä mm. lehtikustantaja ja jonka jäsenet ovat sitoutuneet myymään tai käyttämään vain FSC-sertifioituja tuotteita vuoden 1999 jälkeen. Kauppiat uskovat FSC-merkillä olevan markkinointietuja ja laittavat paljon rahaa sen tunnettuuden lisäämiseen. Esimerkiksi P&Q-ketju käyttää 2 milj. puntaa tähän tarkoitukseen yksistään tänä vuonna.”

Miksi sitten kauppa on näin innokas markkinoimaan FSC-merkkiä? Toby Beadle arvelee, että kauppiat uskovat kuluttajien vaativan sitä pian.

Toistaiseksi Britannian metsänomistajat ja metsäteollisuus ovat olleet vähemmän innostuneita metsien sertifiointista. Viime

Jatkuu sivulla 12

IMIES

Ansiomerkki

aikoina on kuitenkin ollut havaittavissa merkkejä teollisuuden ja FSC:n yhteisistä näkemyksistä tässä asiassa. "Eniten kiinnostusta FSC-leimaan on ollut sahatarva- ja levypuolella, nyt myös paperisto- ja kopiopaperisektori on tulossa mukaan. Kopiopaperikauppa on osittain siirtymässä tavallisiin supermarketeihin ja nämä haluavat myydä senkin tuotteen omalla tuotenimellä ja sisällyttää kääreeseen myös FSC-leiman." Toby Beadlen mielestä useimpiin paperituotteisiin on kuitenkin vaikea saada tätä leimaa, koska tuotteen kuitukoostumus saattaa olla peräisin hyvinkin monesta eri lähteestä.

Iso-Britannian metsähallitus (Forestry Commission) julkaisi tammikuussa oman metsänhoito- ja ympäristöstandardinsa (UK Forestry Standard), ja FSC:n Britannian ryhmä on juuri viimeistelemässä omiaan. Eri osapuolet, teollisuus mukaan lukien, pitivät helmikuussa neuvottelun, jossa keskusteltiin näiden standardien yhteensovittamisesta. "Standardeissa todettiin olevan eroja, mutta ei paljoa. Pienemmät jäivät yhteisen työryhmän ratkaistaviksi, mutta periaatteellisemat yritetään ratkoa uudessa seminaarissa", Beadle kertoo.

Tähän mennessä noin 100 yksityistä metsänomistajaa on saanut FSC-sertifioinnin metsilleen, joita on yhteensä vajaat 6 000 hehtaaria. "Metsähallitus on sanonut olevansa valmis hankkimaan vielä tänä vuonna metsilleen puolueettoman sertifioinnin, jonka tulisi perustua Forestry Commissionin ja FSC:n yhteiseen standardiin. Tämä luonnollisesti lisäisi FSC-leimattujen tuotteiden tuloa markkinoille. Määrä jäänee kuitenkin melko suppeaksi, ja kun uutuuden vie-

hätys on ohi, luulen ettei niille voi enää saada mitään lisähintaa." Beadle viittaa samalla ruotsalaisen AssiDomänin FSC-leimattuun selluun, jonka alkueristä on saatu tiettävästi 30 %:n lisähinta. "Epäilen kuitenkin suuresti, että Assi saisi lisähintaa pittemällä aikavälillä, mutta tällä hetkellä asia herättää laajalti kiinnostusta."

Kun FSC on nyt tullut Britannian paperimarkkinoille, Toby Beadle pitää entistä tärkeämpänä, että UPM-Kymmene tekee linjaratkaisunsa sertifiointikysymyksessä. "Jos jokin merkki päätetään valita, sen tulee olla jokin kansainvälisesti hyväksytty merkki.

Joillakin tuotemerkkinoilla ekomerkkiä tullaan kysymään hyvinkin pian, joillakin taas, kuten aikakauslehtipaperissa, sitä tuskin tarvitaan vielä pitkään aikaan. Me emme tähän mennessä ole menettäneet asiakkaita FSC:n tai muiden ympäristöasioiden takia. Sen sijaan me olemme menettäneet sen takia asiakkaita, ettei meillä ole ollut tarjota kierrätyskuitua sisältäviä tuotteita riittävästi. Kierrätys on ympäristöasia numero yksi Britanniassa."

MITÄ ON METSÄSERTIFIOINTI?

Yksi vastaus voisi olla tällainen: "Sertifiointi on menettely, jossa kolmas osapuoli antaa tarkastukseen eli auditointiin perustuvan kirjallisen todistuksen siitä, että toiminta vastaa toiminnan vähimmäisvaatimuksissa eli standardeissa asetettuja vaatimuksia. Metsäsertifiointi koskee metsien hoitoa, hakkuuta ja kuljetuksia. Sertifioinnin edellyttämä tarkastus voi kohdistua myös metsävaroihin tai luonnon tilaan."

"Ansiomerkkijuhliemme yhteydessä voimme täydellä syyllä puhua mittavasta perinteestä, saavuttihan Kymin ansiomerkki viime vuonna kunniaan 50 vuoden iän", mainitsi toimitusjohtaja Pertti Asunmaa aloittaessaan työn juhlan tervehdyspuheensa Koskelassa 19. helmikuuta.

Hän muistutti, että vuodesta 1967 lähtien Kymillä on jaettu 50:n ja 25:n palvelusvuoden lisäksi ansiomerkkejä myös 40 vuoden palveluksesta. "Viime vuonna otettiin lisäksi käyttöön konsernin esimerkin mukaisesti 10-vuotisansiomerkki."

Nyt jaetut ansiomerkit nostivat

puolen vuosisadan aikana jaettujen merkkien lukumäärän 9 521:een. 50 vuoden palveluksesta ehti merkin saada 203 kymiläistä, 40 vuoden palveluksesta on jaettu 1 203 ja neljännesvuosisadan palveluksesta peräti 8 090 merkkiä. 10-vuotismerkkejä jaettiin Koskelassa 25 kappaletta.

Pertti Asunmaa muistutti, että 40-vuotisansiomerkkien saajien tullessa taloon tehtiin Kuusankoskella paperia 215 000 tonnia ja sellua 141 000 tonnia. 25-vuotisansiomerkkiläisten tulovuonna 1972 paperia tehtiin jo yli 466 000 tonnia ja sellua 275 000 tonnia. 10-vuotisansiomerkin saajien aloittaessa Kuusankoskella tehtiin lähes 700 000 tonnia paperia ja 362 000 tonnia sellua.

"Nyt totutemme uuteen elämänvaiheeseen. Pelkkä kansainvälistyminen ei paperiteollisuudelle enää riitä, vaan olemme siirtymässä globaalistumisen eli maailmanlaajuistumisen aikakauteen. Globaalisuus on yhteiskuntien, yritysten ja yhä laajemmin myös yksityisten ihmisten välinen monisäikeinen prosessi."

Asunmaa muistutti, että maailmassa ei ole vielä yhtään täysin globaalisti suuntautunutta metsäalan yritystä, mutta sellaisia on jo syntymässä. "Tästä on esimerkki-

it jaettiin jälleen

nä oma konsernimme, joka viime syksynä julkisti yhteistyösuunnitelmansa singaporelaisen APRIL-yhtiön kanssa”.

“Kymillä kansainvälistyminen on tuttua, sillä paperia on myyty runsaat sata vuotta eri puolille maailmaa ja ensimmäiset tehtaan rajojen ulkopuolelta hankittiin jo vuonna 1930. Tällä perusteella voi hyvin kuvitella, että kymiläisillä on valmiutta ottaa rohkeasti ja ennakkoluulottomasti vastaan myös globaalistumisen mukanaan tuomat uudet haasteet”.

“Arvoisat ansiomerkkien saajat! Minulla on mieluinen tehtävä esittää yhtiön ja omasta puolesta-

ni teille parhaat kiitokset pitkäaikaisesta ja tuloksellisesta työstänne Kymin hyväksi.”

Ansiomerkit jakoivat toimitusjohtaja Pertti Asunmaa ja talous-

ja hallintojohtaja Ari Jattu. Alkumusiikista vastasi puhallinorkesteri Fantasia ja illallisen aikana viihdytti kosketinsoittimellaan merkkaja Matti Westerholm.

TEKSTI: REIJO VIRTA, KUVAT: KIMMO REKIMIES

ANSIOMERKIN SAAJAT

40 VUOTTA PALVELLEET

Allan Alén C-osasto, Gunnar Ete-läpää tehdaskuljetukset, Olavi Hietanen sellutehdas, Veikko Järvinen ostovarasto, Ilmari Kahisari C-osasto, Marjatta Karhu talousosasto, Maila Kiiski UPM-Kymmene Kiinteistöt, asuntoyksikkö, Lasse Kytö sellutehdas, Marjatta Käki henkilöstöhallinto, Vaito Lahti rakennusosasto, Timo Lassila PK 9, Anssi Leppä arkkisali, Lasse Lieri koneosasto, Pirkko Mäki tehdaspalvelu, Sinikka Nikka arkkisali, Teuvo Parkkinen sellutehdas, Hannu Pesu suoje-luosasto, Seija Piensalmi osto-osasto, Pertti Pitkänen sellutehdas, Kari Puranen Kni höyryvoima, Tauno Reiman C-osasto, Eino Raitto arkkisali, Olavi Sommarberg talousosasto, Seppo Taihomaa sellutehdas.

25 VUOTTA PALVELLEET

Anja Aarnio rakennusosasto, Asko Ahonen sellutehdas, Raimo Ahonen sellutehdas, Erkki Ahvenainen sellutehdas, Asko Anttila sellutehdas, Anna-Maija Auvinen henkilöstöhallinto, Tuija Hartikainen arkkisali, Harri Heijala paperivarasto, Tuula Heikkilä ostovarasto, Kari Henttu tehdaskuljetukset, Päivi Hietanen paperivarasto, Mouno Hirvinen tutkimuskeskus, Erkki Honkanen PK 7, Timo Häkkinen rakennusosasto, Juha Inkinen sellutehdas, Toivo Itkonen MG, Martti Jokela PK 7-9, Antti Jokinen työterveys, Risto Jokinen paperin kunnossapito, Esko Kaartinen sellutehdas, Eija Kalenius rakennusosasto, Antero Karhu PK 7, Pirjo Kero paperivarasto, Tarja Koivunen paperin laboratorio, Martti Kokkonen arkkisali, Kalevi Komppa MG, Arvi Kuivasniemi tehdaskuljetukset, Eija Kurto henkilöstöhallinto, Rauno Kuusisto vesilaitos, Juha Lahtinen paperin kunnossapito, Veikko Lehtinen tutkimuskeskus, Tuija Leppä tehdaskuljetukset, Heimo Lindqvist tehdaskuljetukset, Peter Löfgrén myynti, Lasse Makkonen koneosasto, Lauri Mattila automaatio-osasto, Hannu Muukka tehdaskuljetukset, Kauko Mynttinen sellu-

BLANDIN PAPER

tuli tutuksi Kymille jo 1960-luvulla

tehdas, Terttu Mäenpää rakennusosasto, Jukka Mäkelä arkkisali, Antti Mäkinen sellutehdas, Hannu Mälkki tehdaskuljetukset, Inga Niemi paperivarasto, Jorma Niemi sellutehdas, Arja Nieminen PK 7 – 9, Kaija Nyberg rakennusosasto, Aila Nöjd rakennusosasto, Hannu Ollila PK 8, Juhani Pahkajärvi arkkisali, Kyösti Peltonen ostoosasto, Juha Puolakka sellutehdas, Risto Puolatie C-osasto, Timo Pyörret suojelu-osasto, Mikko Pöyhönen Kni höyryvoima, Jouko Pöyry tutkimuskeskus, Eira Rautiainen rakennusosasto, Seppo Sahala konsernihallinto, sisäinen tarkastus, Hannu Salin PK 7, Juha Salminen arkkisali, Anita Savolainen rakennusosasto, Matti Seppä PK 8, Anne Sirén suunnittelu, Hans Sommarberg MG, Jorma Sorsa paperin kunnossapito, Raija Starck arkkisali, Eeva Suoknuuti C-osasto, Leena Suur-Askola tekninen asiakaspalvelu, Lasse Säde arkkisali, Jörn Söderholm myynti, Maija Taavitsainen paperin laboratorio, Ilkka Teinilä rakennusosasto, Kari Telkkinen PK 7 – 9, Kaija Tevaniemi PK 7 – 9, Marja Tolvanen arkkisali, Reijo Tuppurainen paperin kunnossapito, Pentti Turtiainen vuorokorjaus, Tarja Tyni PK 9, Pertti Töyrylä arkkisali, Marja Valtonen paperin laboratorio, Hannu Vartiainen suojelu, Kari Velin paperin kunnossapito, Heikki Virtanen ostovarasto, Seppo Virtanen paperin kunnossapito, Markku Willigsman arkkisali, Seija Ämmälähti osto-osasto.

10 VUOTTA PALVELLEET

Kari Eskelinen vuorokorjaus, Petteri Kettunen tietohallinto, Päivi Korhonen tutkimuskeskus, Sinikka Korkalainen arkkisali, Juha Koskela energian kunnossapito, Antti Kytö arkkisali, Arto Lindberg päällystetyt hienopaperit, Hely Mattila johtokunnan huvila, Anja Oksanen rakennusosasto, Timo Oksanen arkkisali, Timo Palomäki puuhioimo, Liisa Pitkälahti paperivarasto, Kari Riivari tietohallinto, Mika Saarela puuhioimo, Minna Saine konttorihallinto, Vesa Salonen energian kunnossapito, Esa Savolainen paperin kunnossapito, Anneli Taitonen PK 8, Ismo Taskinen C-osasto, Mika Toivonen puuhioimo, Jouni Turpeinen paperivarasto, Anna-Maija Turtiainen rakennusosasto, Seppo Vireä suunnittelu, Antti Virtanen PK 7 – 9, Jaakko Vättö MG.

Yhdysvalloissa, Minnesotan osavaltiossa, toimiva Blandin Paper Company liitettiin viime vuoden lokakuussa UPM-Kymmenen aikakauslehtipaperit-toimialaan. Blandinin historia sivusi kuitenkin ensimmäisen kerran niin Kymiä kuin Nordland Paperiakin jo 1960-luvulla.

Kymillä oli harkittu paperin päällystämisen aloittamista jo sotien päätyttyä. Virike kehitystyöhön oli saatu yhtiön Englannissa omistamalta Star Paper Limitediltä.

Star oli hankkinut tietämystä Amerikasta, jossa Time Life Magazine -lehden ja Consolidated Water & Power & Paper yhteistyönä oli kehitetty Massey-telapäälllystystekniikkaa.

Starin koneen uusinnan valmistuessa vuonna 1936 oli se ensimmäinen päällystettyä paperia Euroopassa valmistava tuotanto-

laitos. Toinenkin kone uudistettiin 1940-luvun lopulla tekemään samantyyppistä paperia.

Kymin aloittaessa 1950-luvulla paperin päällystykseen ei käytöön kuitenkaan otettu Massey-teknikkaa, vaan S.D. Warrenin menetelmä, paperin pigmentointi liimapuristimella.

Ensin modernisoitiin Kymin PK 5 vuonna 1957 valmistamaan puuvapaata päällystettyä paperia. Vuonna 1961 aloitettiin PK 6:lla vastaavan hiokepiteisen paperin teko.

Koska pigmentoitu paperi soveltui vain offset-painotekniikalle, ryhdyttiin Kymillä tutkimaan syväpainopaperin valmistamista.

PAPERIA SYVÄPAINOILLE

Amerikkalaisessa Blandin Paper Companyssä oli sovellettu uutta päällystystekniikkaa, teräpäälllystystä, aikakauslehtipaperin valmistukseen vuonna 1957. Menetelmä oli kehitetty paksujen paperien päällystykseen, mutta Blandin paransi sen soveltumaan LWC:n valmistukseen.

Kymin hallitus antoi vuoden 1965 lopulla luvan paperin päällystystä koskevan yhteistyösopi-

Holger Lassenius oli keskeisesti mukana, kun Kymillä kehitettiin paperin päällystystä. Nykyään hän viettää eläkepäiviään Helsingissä.

TEKSTI: REUJO VIRTA, KUVAT: REUJO VIRTA JA BLANDIN PAPER

muksen tekemiseen Blandin Paper Companyn kanssa. Kymillä oli jo kesällä 1965 valmistettu koe-erä pohjapaperia, päällystetty se Blandinin tehtaalla ja koepainettu Belgiassa.

Päätös ensimmäisen päällystyslaitoksen rakentamisesta Kymille tehtiin lokakuussa 1966 ja jo seuraavan vuoden joulukuussa käynnistyi Kuusankoskella Wärtsilän toimittama, 50 000 tonnin tuotantokyvyn omaava off-machine -päällystyskone.

Euroopan suurimpiin kuulu- nut päällystyskone kykeni valmistamaan neliöpainoltaan 56 – 150 -grammaisia papereita. Eniten tehtiin 65-grammaista tuotetta.

NORDLAND HYLKÄSI

Kun Nordland Paperin tehtaan rakentamista suunniteltiin 1960-luvun alkupuolella, tutkittiin myös päällystyslaitoksen rakentamisvaihtoehto. Stanford Research Institutun markkinatutkimus osoitti- kin päällystettyjen laatujen kysynnän kasvun nopeammaksi kuin päällystämättömien papereiden.

Koska päällystämätöntä pape- ria tarvittiin kuitenkin absoluuttisina määrinä enemmän, luopui Nordland Paper päällystämisestä.

Kymin tuolloisen päällystys- koneen suuruutta kuvaa se, että Nordland Paperilla helmikuussa 1969 käynnistyneen hienopaperi- koneen tuotantokyky oli noin 45 000 tonnia.

TEKNIKKAA AMERIKASTA

Kymin paperitehtaan käyttöpääl- likkö **Lennart Gräsbeck** kävi 1960-luvun puolivälissä kuukau- den ajan tutustumassa paperin päällystykseen Blandin Paper Companyn tehtaalla Minnesotas-

Kuten monet suomalaiset paperitehtaat myös Blandin Paper Company on sijoittunut kosken äärelle. Grand Rapidsin läpi virtaava joki on Mississippi.

sa ja siirtyi sitten tekniselle osat- tolle hoitamaan projektia.

Uuden päällystyslaitoksen käyttöinsinöörinä toimi dipl.ins. **Holger Lassenius**. Pohjapaperia tehneen PK 4:n käyttöinsinööri puolestaan oli Kymin paperiteh- taan tehtaanohtajan toimesta vii- me vuonna eläkkeelle siirtynyt **Boris Sundholm**.

“Koko konsepti oli kaikille, myös päällystyskoneen toimitta- neelle Wärtsilälle, tuolloin uusi”, kertoo Lassenius.

“Hyvälaatuisen pohjapaperin valmistus oli vaikeampaa kuin luultiinkaan. Kun sen päällystä- minen ei onnistunut, sain minä paljon haukkuja”. Tilanne muuttui jonkin verran, kun Lassenius sai vastuulleen koko tuotantoketjun

hiomosta pohjapaperikoneen kautta päällystyskoneelle.

Päällystyskoneen ratajännityk- sen hallintaan saaminen tuotti vai- vaa, vaikka käytössä olikin mm. uutta tyristoritekniikkaa.

Myös saumojen tekemistä har- joiteltiin pitkään, ennen kuin löy- dettiin oikea tekniikka. Mm. sau- mateipit tuotiin aluksi Blandinilta ja käytettiin sahalaitaista liitosta “amerikkalaiseen tapaan”.

PASTAT BLANDINILTA

Pastakeittiö oli Blandinin ohjei- den mukaan suunniteltu ja myös pastareseptit olivat aluksi peräisin Blandinilta.

Paperin raaka-ainepohjassa oli Blandinin ja Kymin välillä eroa.

Amerikkalaisten pohjapaperissa oli 60 prosenttia hioketta ja loppu sellua, Kymillä paperi tehtiin aluksi hiokkeen lisäksi puolival- kaistusta mäntyselystä. “Se oli erinomainen kuitu päällystettäväksi, parempi kuin täysin val- kaistu”, muistelee Lassenius.

Blandin Paper Company lähet- ti myös omat asiantuntijansa aut- tamaan päällystämässä. Lasse- niuksen mieleen on erityisesti jää- nyt pystytukkainen ja isojalainen **Walter Rew**.

“Ainakin vuoden päivät kävi Blandinin miehiä Kuusankoskella katsomassa päällystyskoneen onnis- tumista”, kertoo Lassenius.

“Walter Rew on töissä yhtiös- sämme edelleen”, lisää Blandin Paperin tiedottaja **John Chell**.

Kymin Hurtti Iisveden Jauholahdessa syyskuun alussa vuonna 1955 valmistautumassa kuljettamaan Kymin Osakeyhtiön hallitusta Äännekoskelle.

METSÄOSASTON TILIKIRJA

kertoo Iisveden laivojen historiasta

Jyväskyläläinen taloushistorian tutkija ja kirjoittaja Reijo Valta törmäsi viime vuonna mielenkiintoisella tavalla Kymiyhtiön historiaan.

Hänen lankomiehensä oli ostanut Pieksämäeltä omakotitalon. 1980-luvulla rakennetun talon ikä ja sijaintipaikka eivät mitenkään viitanneet Iisvedellä toimineeseen Kymin sahaan. Kuitenkin sen ullakolta löytyi Kymen Aktiebolagin metsäosaston tilikirja ajalta 1.11.1939 – 30.8.1942.

Tilikirjasta selvisi, että Iisve-

den sahalla oli käytössään neljä laivaa: höyrylaivat Kymi I, Kymi II ja Hurtti sekä polttomoottorilla varustettu Ukko. Lisäksi sahalla oli seitsemän proomua: Hilta, Tilita ja proomut 9, 11, 12, 13 sekä 15.

Höyrylaivat Kymi I ja Kymi II olivat Kotkassa Iisvettä varten rakennettuja, pieniä 12-metrisiä hinaajia. Hurtti oli isompi, 17-met-

rinen ja Kymin suurin alus Iisvedellä. Kymi oli ostanut tämän vuonna 1909 valmistuneen aluksen vuonna 1919 ja seuraavana vuonna Hurtti tuotiin Iisvedelle.

Laivojen historiaan perehtynyt Reijo Valta kertoo, että Hurtti rakennettiin Viipurissa Viipurin höyryveneyhtiön Karhusaaren telakalla. Tilaa ei ole tiedossa ja viiden eri omistajan kautta se pää-

tyi Kymiyhtiölle.

Rekisteritietojen mukaan Hurttin tarkat mitat olivat 17,42 x 4,54 x 1,74 metriä.

Sodan alkuvuosina Hurtti jatkoi työtään Iisveden sahalta proomujen vetäjänä. Yksilöllisiä reittejä Kymin sahan laivojen liikkeistä ei tilikirjassa säilynyt, mutta matkakohteisiin Keiteleen vesistössä kuuluivat ainakin Vesanto, Pielavesi, Nilakka, Etelä- ja Pohjois-Niinivedet sekä Keitele.

Tilikirjat tarjoavat mahdollisuuden eräissä tapauksissa erittäin yksityiskohtaisiin tietoihin. Näin on esimerkiksi öljyn ja halkojen suhteen. Purjehduskaudella 1940 Hurtti kulutti halkoja kuukaudesta vajaat 130 kuutiota ja öljyä vajaat sata kiloa. Öljystä suurin osa oli koneöljyä, loput olivat lähinnä silinteriöljyä ja vaseliinia.

Puutavaran, lähinnä halkojen, kuljetuksen lisäksi Hurtti kuljetti myös siirtoväkeä elokuussa 1940.

Sotavuosien 1941 ja 1942 purjehduskaudet olivat lyhyempiä kuin vuonna 1940. Laivat saatiin

Iisvedellä liikkeelle vasta kesäkuussa ja liikennöinti oli lopetettava jo ennen lokakuun puoliväliä.

Kun 1930-luvulla oli päästy parhaassa tapauksessa vesille jo huhtikuussa ja liikennettä oli voitu jatkaa jopa seuraavan vuoden tammikuulle saakka, oli 1940-luku ilmasto-olosuhteiltaan edeltäjänsä huomattavasti kylmempi.

S/S KYMI I JA II

“Laivarääpäleiksi” haukutut Kymi I ja II valmistuivat vuosina 1908 ja 1911. Kymiyhtiö rakennutti ne omaan käyttöönsä ja alukset palvelivat moitteista huolimatta 1950-luvulle saakka.

1940-luvun alussa varppaaja Kymi I oli ahkerassa käytössä, mutta hinaaja Kymi II seiso i puolet purjehduskausista satamassa. Vuonna 1940 Kymi II:ta käytettiin toukokuusta kesäkuuhun, vuonna 1941 ainoastaan lokakuussa aktiivisesti ja vuonna 1942 kesä- ja heinäkuut.

Vuonna 1950 molemmat alukset jätettiin seisomaan. Kymi II:sta käytettiin vielä vuonna 1952, mutta jo seuraavana vuonna aluksen kone myytiin ja kattila purettiin. Sen rovista tehtiin s/s Hurtille “eväskontti”. Wellamo Paanasen ja Esko Pakkasen toimittaman “Keiteleeltä Iisvedelle”-kirjan mukaan Kymi II toimi välillä myös Vuohijärvellä.

Reijo Vallan tietojen mukaan Kymi I:n dieselointia suunniteltiin vuonna 1956, mutta suunnitelma jäi toteutumatta. Alus seiso i vuoteen 1960 saakka, jolloin sen kattila ja kone purettiin. Rovi myytiin Rauma-Repolalle proomuksi.

Kymi I:stä todettiin vuonna 1953, Kymiyhtiön tarkastaessa aluskantaansa, seuraavaa:

“...Varppaaja, josta johtuen runko on matala ja perä hyvin kantava. Kaaritus on taaja, pohjalevyissä on useita pohjakosketusten aiheuttamia painaumia ja lyötymiä, mutta muuten levyt tuntuvat kovilta. Muutamia niittejä on tiivistetty sähköhitsauksella. Kattila on rakennettu 1908, paine 7,3 ik. Kone 49,3 ihv, ulospuhalluskone. Potkurin läpimitta 1 000 mm. Suurempaa ei sovi.”

M/S UKKO

Kymin sahan tilikirjassa m/s Ukko mainitaan ensimmäisen kerran toukokuussa 1940, jolloin laiva oli maalattu. Ostokirjasta laivasta ei sahan tilikirjasta löydy. Ennen Kymiyhtiötä Ukon omisti Savikoski Oy, joka oli sijoittanut aluksen Karttulaan. Katsastuspapereiden mukaan Savikoski omisti aluksen vielä vuonna 1939.

Polttomootorialukseksi alkujaan vuonna 1901 valmistunut Ukko on Vallan mukaan mitä ilmeisemmin muutettu talven 1939/40 aikana. Uusi kone käytti

Mobil-öljyä, bensiiniä ja moottoripetrolia kuljettaakseen ympärillä olevaa runkooan. Vajaat kymmenen metriä (9,8 x 2,8) pitkä Ukko tarvitsi 1940-luvun alussa muita aluksia vähemmän korjauksia ja kunnostuskustannukset olivat pieniä.

“Yksi suuryhtiön yksikön tilikirja ei juurikaan voi kertoa yrityksen toiminnasta. Kuukausittaiset viennit olivat pahasti tappiollisia, mutta se ei välttämättä kerro tappiollisesta toiminnasta. Suurimmat sahatavarastandardtien tuotot menivät pääkonttorin tulo puolelle. Mutta kirjautuipa sahan voitoksi sen omistaman Hirvolan maatilän tuotanto: lautojen, halkojen ja hiilien lisäksi saha sai lisätuloja muun muassa kaurojen, heinien, olkien ja pehkujen myynnistä. Ja laivojen rahdeista ulkopuolisille, tosin pieninä noroina”, kirjoittaa Reijo Valta.

KYMIYHTIÖN SAHAT 1930-LUVULLA

Kymin Osakeyhtiön piirissä oli 1930-luvun lopulla yhteensä seitsemän sahaa. Hallan sahoihin kuuluivat Halla, Jumalniemi, Saksala ja Mäntyharju. Kuusankoskella tuolloin käynnissä ollut saha toimi pääkonttorin alaisena ja Iisveden saha oli metsäosaston hoidossa.

Osakeyhtiö Läskelän osakekannan hankkimisen jälkeen yhtymään kuului myös kapasiteetiaan huomattava Läskelän saha lähellä Laatokkaa. Lisäksi metsäosastolla oli siellä täällä kevyitä kenttäsaahoja, jotka tuottivat lautta paikallista kulutusta varten ja pääasiassa yhtiön omien rakennusten tarpeisiin.

Viiden Kymijoen varrella toimivan puuhiomon ja paperitehtaan vuonna 1911 muodostama puunhankintayhtiö Kymmene Aktiebolag & Kump. omisti Kymi 2:n 1920-luvun alussa. Kuvassa metsänhoitajien retkeilyn osanottajat Kymi 2:n kannella syyskuussa 1923.

Rakentajasuvun tarina

Kymin paperitehtaan kunnossapitosuunnittelijana toimiva Tarmo Lindén on neljännen polven ja Finnish Peroxidilla työskentelevä Timo Lindén viidennen polven yhtiöläinen.

Tarmon äidin puolelta hänen isoisoisänsä, isoäitinsä ja isonensa sekä isän puolelta isoisänsä, setänsä ja isänsä työskentelivät ainakin jossakin vaiheessa Kymin rakennusosastolla. Rakentajasuvun vuosisatainen tarina sisältää faktaa ja fiktiota. Fiktio-osuus on selvästi erotettu muusta kokonaisuudesta, mutta kuten kaikkiin tarinoihin siihenkin sisältyy toden mahdollisuus.

1897

Juho Antinpoika Tuominen, 29, katseli harjaan noussutta konehallia. Amerikan-salista tuli leveä ja komea, Amerikasta ostetulle paperikoneelle, joka tietysti sekin oli leveä ja komea. Toinen menellään oleva suurhanke oli sähkösentraalin rakentaminen Kymijokeen, pohjakallion päälle. Ja hän kun oli vuosi sitten tehdasimpermanniksi tullessaan luullut luopuvansa haasteellisista töistä! Mutta koulutalot ne vasta olivat oikea puusepän päiväuni – tai painajainen. Mitähän se nuori arkkitehti Sonck oli miettinyt koristelllessan tehdaskoulut torneilla, pylväillä ja kaiverruksilla?

Juho Tuominen eteni nopeasti työjohtotehtäviin Kymin rakennusosastolla. Tuomisen perhe sai luontaisetuna Kymiyhtiöltä asunon ja ilmaiset polttopuut. Vuonna 1939 he muuttivat omaan taloonsa Ruotsulan Puhjonmäelle. Juho Tuominen siirtyi eläkkeelle vasta 72-vuotiaana kesällä 1940, kun olot tehtaalla talvisodan jäljiltä alkoivat normalisoitua. Hän kuoli vuonna 1946.

1916

Kymin rakennusoston siivooja Hilda Sägman, 22, oli huolis-

saan. Vajaan vuoden vanha Signe oli ollut kuumeinen ja hengittänyt vaivalloisesti, kun hän aamulla työhön lähtiessään oli jättänyt lapsen naapurin hoiviin. Nuori äiti pelkäsi tietysti pahinta, kurkkumätää ja kuristustautia, mutta naapurin monilapsinen emäntä oli rauhoittanut, ettei vauvojen kuumeilu aina ollut vakavaa. Hildan teki mieli pyytää puolituntia vapaata käydäkseen Mörkölinjalla vauvaa katsomassa, mutta koska osaston esimiehenä oli oma isä, oli varottava, ettei syntyisi puheita sukulaisten suosimisesta. Hilda päätti kysyä, josko yhtiön sairaanhoitaja pääsisi kotikäynnille illalla.

Hilda Maria Juhontytär Mellin, entinen Sägman, os. Tuominen työskenteli Kymin rakennusosaston siivoojana vuosina 1912–1924. Työssä käydessään hän asui läheisellä Mörkölinjalla, mutta muutti sittemmin Kymiltä ostettuun mökkiin Kolarinmäelle. Tarmo Lindén muistaa isoäitinsä työteliäänä ja avuliaana ihmisenä, joka oli aina valmis hoitamaan tuttavaperheiden lapsia ja pesemään heille pyykkiä. Hilda Mellin kuoli vuonna 1980.

1932

*Signe Sägman, 16, kasteli avo-
maankurkun ja kurpitsan taimia.
Ei enää laskentoa, yhteiskuntaop-*

Timo Lindén (vas.) ja Tarmo Lindén.

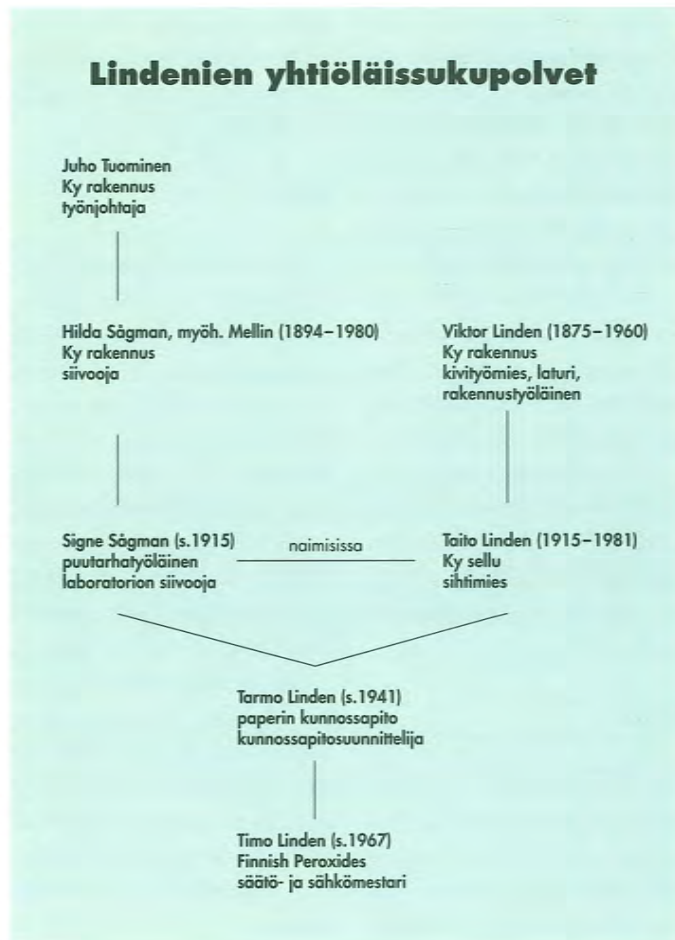
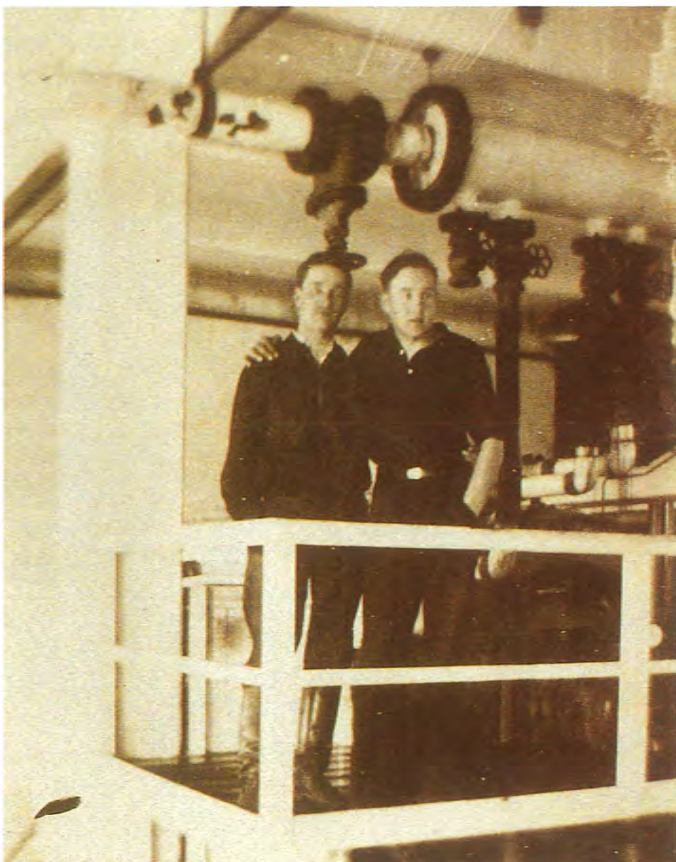

pia, talousoppia tai liinaampelua. Ammattikoulu oli päättynyt ja Signe oli päässyt töihin ruukin puutarhaan. Tyttö oli ensi kertaa palkattu yhtiöön jo 14-kesäisenä saunalippuja myymään. Mutta puutarhatöissä tienasi toki paremmin. Signe oli jo käynyt kaupassa katsomassa kukallista krettonkia, jota tarvittiin nelisen metriä mekkoa varten.

Signe Sägman työskenteli yhtiön puutarhassa kolmena perättäisenä kesänä. Alkuvuodesta 1935 hän sai vakituisen työn Kymmin laboratorion siivoojana. Hän erosi yhtiön palveluksesta vuonna 1939, ja mentyään naimisiin Taito Lindénin kanssa jäi kotiin hoitamaan perheensä taloutta. Lindénin perhe asui aluksi Kymintehtaan aseman lähellä, mutta muutti sitten Naukioon isovanhempien talon alakertaan.

1932

Kivityömies Vihtori Lindén, 57, taittoi pitkää työmatkaansa kotoaan Keltistä Kymintehtaalle. Edellä kulkivat pojat, Teuvo, 19, ja Taito, 17, työmatkallaan hekin. Teuvo oli jo neljättä vuotta präsipoikana paperitehtaalla. Taitolle oli rakennusosaston nokkamies Tuomiselta kysyttäessä järjestynyt koulun päätyttyä tilapäisiä hommia. Lamahan se oli viime vuosina koetellut niin työläisiä kuin yhtiötäkin. Onneksi olivat tauon jälkeen jälleen alkaneet rakentaa. Meneillään oli Kymmin sellutehtaan uudistustyöt, klooritehtaan laajennus ja uusi höyrykeskus. Vihtorilla oli luottavainen olo eteneviä selkiä katsellessaan. Vahvoja ja sitkeitä ne olivat kumpainkin. Mikä etteivät ne pärjäisi. "Pojat, pojat, toppuuttakaa vähän! Ei silloin kannata juosta, kun kävelemälläkin ehtii."

Viktor (Vihtori) Lindén oli jo 46-vuotias tullessaan yhtiöön töihin vuonna 1921. Siitä huolimatta hänelle kertyi palvelusvuosia kaikkiaan 39 ja puoli. Hän aloitti kivityömiehenä Voikkaalla, mistä siirtyi Kymmin rakennusosastolle. 1940-luvulla hän työskenteli laturina voimalaitostyömaalla ja viimeisinä työvuosinaan rakennustyöläisenä. Eläkkeelle hän jäi vuonna 1952. Vanhuusvuotensa Vihtori vietti puolisonsa Alman kanssa Naukiassa sijainneen talon yläkerrassa poikansa Taiton perheen asuessa alakerrassa. Hän kuoli vuonna 1960.

1964

Kymmin sellutehtaan sihtimies Taito Lindén, 49, ei antanut ulkopuolisten seikkojen häiritä työruutiinejaan. Olkoonkin, että puolen kilometrin päässä, Kuusaniemessä, siniristilippu liehui salossa ja kahvikuppeja kilisteltiin. Hän halusi vain hoitaa hommansa rauhassa. Puskaradion kautta uutinen oli välittynyt nopeasti: Kuusaniemessä juhlittiin ensimmäistä sulfaattisellutehtaan kivilinjalta valmistunutta massa-paalialia. Eipä se ollut hänen juh-lansa. Kymintehtaalla sulfiittisel-lua oli valmistettu vuodesta 1886 - ja valmistettiin yhä. Mutta kuinka kauan? Taito Lindén oli sulkenut korvansa osaston miesten ar-

Taito Lindén (oik.) Kymmin selluloosatehtaalla joskus 30-luvulla.

Jatkuu sivulla 20.

vaiuilta, mutta miten vaimentaa omat epäilyksensä?

Taito Lindén työskenteli yhtiön ammattikoulun käytyään tilapäisissä työsuhteissa sekatyömiehenä Kymin rakennusosastolla. Vuonna 1934 hän pääsi Kymin sulfiittisellutehtaalle valkaisijan apulaiseksi ja reservimieheksi. Sellutehtaan seistessä hänet siirrettiin väliaikaisesti Keltin voimalaitokselle. Vuonna 1938 hänestä tuli sellutehtaan sihtimies, johon tehtävään hän palasi myös sotapalvelusvuosiensa jälkeen. Kymin sulfiittisellutehtaan lopettaessa toimintansa vuonna 1977 Taito Lindén siirtyi eläkkeelle palveltuaan yhtiötä 43 vuotta 9 kuukautta ja 13 päivää. Hän kuoli vuonna 1981.

1988

“Työskentelin tuolloin Kymin konekorjaamolla. Toiminta Kymin-tehtaan puolella oli hiljentynyt 1980-luvun edetessä. Oli selvää, että tulevaisuus oli Kuusanniemessä. Silti en ollut heti valmis myöntymään, kun insinööri Ilkka Parvinen soitti ja kertoi paperitehtaan kunnossapidossa vapautuvasta paikasta. Joen sillä puolella hommat olivat mittasuhteiltaan vaatimattomia ja koneet vanhanaikaisia ja yksinkertaisia. Kuusanniemessä kaikki oli muutamaa numeroa suurempaa ja mutkikkaampaa. 'Älä harkitse liian kauan', varoitteli Ilkka ja lisäsi: 'Tulet vielä kiittämään tästä tilaisuudesta.' Oikeassahan tuo oli”, myöntää Tarmo Lindén.

Tarmo Lindén pääsi ammattikoulun suorittuaan ja 16-vuotta täytettyään töihin Voikkaan korjauspajalle vuonna 1957. Kuuden työvuoden jälkeen hän lähti teknilliseen kouluun opiskelemaan. Vuonna 1968 hänelle tarjoutui paikka Kymin työsuunnittelukeskuksessa ja sittemmin Kymin ko-

nekorjaamolla. Vuodesta 1988 lähtien Tarmo Lindén on työskennellyt Kuusanniemessä paperitehtaan kunnossapitosuunnittelijana, jonka vastualueisiin kuuluu mm. tehtaan ilmastoinnin huolto ja kunnossapito.

1993

“Tilanne muuttui nopeasti. Teknillisessä koulussa meitä edeltänyt vuosiluokka palkattiin vielä suoraan koulun penkiltä. Luokan 30 oppilaasta 25:llä oli koulun päätyessä työpaikka tiedossa. Keväällä 1991 tilanne oli juuri päinvastainen: 30 vastavalmistuneesta vain viidelle oli luvassa vakituista työtä. Onneksi sentään pääsin Kuusanniemen sellutehtaalle kesälomittajaksi. Kärkyin koko ajan töitä – niitä vain ei ollut. Syksyllä 1993 Finnish Peroxidesilta soitettiin ja kysyttiin, olisiko kiinnostunut vapautuvasta paikasta automaatio- ja sähkökorjaamossa. Se oli suuri päivä minun elämässäni”, kertoo Timo Lindén.

Timo Lindén pääsi ylioppilasvuonnaan 1986 kesäharjoittelijaksi Kuusanniemen ostovarastolle. Varusmiespalveluksen jälkeen hän palasi samalle osastolle jatkaamaan varaosaprojektia. Keväällä 1988 hän omasta pyynnöstään siirtyi sellutehtaan automaatiokorjaamolle. Teknillisessä koulussa opiskellessaan ja sieltä valmistuttuaan hän työskenteli kesälomittajana automaatiokorjaamolla. Marraskuusta 1993 lähtien Timo Lindén on toiminut säätö- ja sähkömestarina Finnish Peroxidesin automaatio- ja sähkökorjaamolla.

Aarnihiihto p

Perinteinen 24 tunnin Aarnihiihto lykättiin jälleen Eerolan ladulla.

Kylmässä, mutta hyvässä säässä 13. – 14.2. pidetty tapahtuma kokosi ennätysmäärän joukkueita, yhteensä 27. Kymin, Voikkaan, Finnish Peroxidesin ja Finnish Chemicalsin hiihtäjien ohella ladulla oli 8 Kuusankosken kaupungin liikuntatoimen haasteeseen vastannutta joukkuetta. Yhteensä hiihtäjiä oli 567.

Hiihdon ohessa oli lauantaina tarjolla rekiajelua ja hernerokkaa, letunpaistoa ja makkarakäristystä. Hiihtäjille oli jatkuvasti tarjolla pullakahvit ja mehua lämmikkeeksi sekä voitelupalvelut.

Hyväkuntoiset, kaupungin

TEKSTI JA KUVAT: KIMMO REKIMIES

akkassäässä

isolla latukoneella työstetyt ladut, saivat kiitosta osanottajilta. Kiihtöksen ansaitsevat myös oheista-pahtumiin ja hiihtäjähuooltoon osallistuneet henkilöt.

Perjantai-iltana hiihrettiin Kuusankosken kaupungin, Kymin ja Voikkaan välinen haasteviesti. Jokaisessa joukkueessa oli 7 osanottajaa, joista kaksi osallistui ammuntaan. Kaksi jokaisen joukkueen jäsenistä oli naisia. Tiukan mittelön voitti Voikkaan joukkue, kaupungin selvissä hyväksi kakokseksi ja Kymin ollessa kohteli-aana isäntänä kolmantena.

Arvonta suosi seuraavia:

Lapin liikuntakurssin voitti Santtu Aitala.

Esinepalkinnot tulevat välittömästi jakeluun. Ne voi noutaa Kymin henkilöstöpalvelusta, Marskink. 4. Arpaonni suosi seuraavia

hiihtäjiä: Pinja Backman, Urpo Ek, Anne Falck, Ismo Floman, Laura Halonen, Ritva Heikkilä, Esko Inkilä, Jouko Kääriäinen, Lassi Kukkola, Markku Laaksonen, Ulla Lahti, Tuure Lehtinen, Mika Lihvonen, Tuula Lindstedt, Keijo Lääveri, Hely Mattila, Jukka Makkonen, Hannu Mäki, Terttu Niilo-Rämä, Kari Palmumaa, Osmo Pekkalin, Jorma Pöyry, Seija Raatikainen, Pirkko Salonen, Jukka Salu ja Kirsi Sirén.

TUTKIMUKSELLA JA KEHITYKSELLÄ

tärkeä osa UPM-Kymmene Fine Paperissa

Kuusankoskella pidettiin helmikuun lopulla Kymi Paper Oy:n ja Nordland Papierin tutkimus- ja kehitysosastojen kolmelle päivälle jakautunut neuvonpito.

UPM-Kymmene Fine Paperin research & development -yksikön johtaja **Markku S. Korpe** pitää tapaamista "kirjojen avaamiskokouksena".

"Pääasiassa puhuttiin operatiiv-

visiin kehityshankkeisiin liittyvistä asioista ja vain vähän pitkän tähtäimen suunnittelusta. Keskustelimme, mitä kummallakin tehtaalla on käynnissä, varmistaaksemme, ettemme tekisi päällekkäistä työtä. Lisäksi tutkimus- ja kehitystyöhön tulleet uudet henkilöt pääsivät tutustumaan toisiinsa."

"Löysimme myös jo tämän kokouksen aikana puolin ja toisin ideoita, joista saamme välittömästi operatiivista hyötyä", toteaa Kymi Paper Oy:n teknologiajohtaja **Matti Sipilä**.

Vaikka seuraavasta tutkimus- ja kehityskokouksesta sovittiin jo

alustavasti, päätetään Fine Paper -yhtiössä myöhemmin, järjestetäänkö samalla kokoonpanolla kokouksia jatkossakin.

"Perusteilla on myös sellainen tuotekehitysfoorumi, johon osallistuu markkinointiväkeä niin business- kuin graafisten papereiden puoleltakin. Myös elektroninen painatus saattaa vaatia oman tuotekehityselimensä", sanoo Korpe.

"En suosi isoja kokouksia, vaan pyrin siihen, että asiantuntijat voivat keskustella syvällisesti asioista keskenään sekä levittää sen jälkeen tietoa tarvittavan laa-

jalle."

Matti Sipilä mainitsee, että tuotantopuolella vastaavat yhteiskokoukset ovat olleet jo pitkään käytössä. "Sekä tuotantoon liittyvissä että näissä tutkimus- ja kehityskokouksissa olemme aina voineet puhua asioista tasavertaisina."

Neuvonpidossa Klaus Reineman (vas.), Norbert Schaake ja Joachim Jörn Nordlandista sekä Matti Sipilä, Päivi Forsberg, Markku Johansson ja Peter Sarelin Kymiltä.

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

OSA FINE PAPER -YHTIÖN RAKENTAMISTA

“Kuusankoskella pidetty, tutkimukseen ja kehitykseen liittyvä kokous on yksi osa UPM-Kymmene Fine Paper -yhtiön rakentamista”, määrittelee Markku S. Korpela. Syksyn ja talven mittaan ovat kokoontuneet niin business- kuin graafistenkin hienopaperien strategioita pohtivat työryhmät sekä mm. infrastruktuurityöryhmä.

“Strategiatyön perusteella tiedämme mitkä toimintalinjat meidän on mahdollista valita. Tavoite on saada näissä strategiatyöryhmissä syntyneet ohjelmat tehtaiden kanssa toteutettaviksi, asiakkaiden vaatimukset huomioon ottaviksi kehitysohjelmiksi. Myös kannattavuuden pitää hankkeissa ylittää tavoitteeksi asetetulle tasolle.”

Tärkeänä pyrkimyksenämme on saada Fine Paper -yhtiön kahden tehtaan toiminta synkroniin keskenään. “Meidän täytyy varmistua siitä, että emme tee päällekkäistä työtä. Työ tapahtuu molemmilla tehtailla ja se edellyttää myös kiinteää ja jatkuvaa yhteistyötä tehtaiden välillä.”

FPC:n toimintamallissa korostetaan standardisointia. “Se merkitsee yleensä sitä, että yhdessä päätämme, mitä tehtailla kehitetään ja miten yhdessä voimme tehdä asiat parhaiten. Se ei sen sijaan merkitse Nordlandin ja Kymmin laittamista samaan muottiin – työ voidaan edelleenkin tehdä molemmilla tehtailla omaan tapaan.

Tietyt tuotteet pyrimme kuitenkin standardisoimaan siten, että ne eri tehtailla ovat vaihtokelpoisia keskenään.”

OMAT LÄHTÖKOHDAT

Markku S. Korpela muistuttaa, että UPM-Kymmene Fine Paper -yhtiössä tehdään asioita omista lähtökohdista.

“Kilpailukykyämme kuitenkin parantaa se, että meillä on hyvät kontaktit UPM-Kymmenen muihin toimialoihin. Erityisesti strategisissa asioissa teemme yhteistyötä muiden toimialojen kanssa ja meillä myös on yhteishankkeita niiden kanssa. Yhteishankkeissa voimme tuoda myös omia näkemyksiämme esiin ja hyödyntää omaa kokemustamme. Ennen kaikkea haluamme, että toimintamme tässä yhteistyössä on sekä teknisesti että logistisesti ensiluokkaista.”

Korpela korostaa, että tuotekehitys ei ole pelkästään sama kuin erilliset R&D-ohjelmat; tuotekehitys on R&D-ohjelmien tekemistä strategiassa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tuloksen tekemisen kannalta paras on tavoite, joka asetetaan ottamalla optimaalisesti huomioon tutkimus- ja kehitystoiminnon tuottama tieto. Silloin merkitystä ei ole sillä, vastaako hankkeesta Nordland tai Kymi.

TUTKIMUSTA KYMILLE

Korpelan mukaan sekä tuotekehitystä että tuotantoa palveleva hienopaperin tutkimus on tarkoitus keskittää Kymi Paper Oy:n tutkimuskeskukseen. Tärkeää on myös sellun kehittäminen mahdollisimman hyväksi “integraattiseksi”.

FPC kuten muutkin UPM-Kymmene Oy:n eri tehtaat ostavat toimintansa turvaamiseksi tutkimus- ja kehityspalveluja kaikista konsernin tutkimuslaitoksista ja

KUVA: KIMMO REKIMIES

Markku S. Korpela on UPM-Kymmene Fine Paper -yhtiön R&D-yksikön johtaja, toimipaikkanaan Kuusankoski. Aiemmin hän toimi paperitoimialoilla vastaavassa tehtävässä.

myös ulkopuolisista lähteistä. Markku S. Korpela toivoo kuitenkin Nordland Paperin käyttävän aikaisempaa enemmän Kymi Paper Oy:n tutkimuskeskusta.

Kunniamerkit luovutettiin

Tasavallan presidentin viime itsenäisyyspäivänä myöntämät kunniamerkit luovutettiin johtokunnan huvilalla helmikuu 4. päivänä.

Johtava työterveyshoitaja **Anna-Liisa Metso** (vas.) sai Suomen Leijonan ansioristin, pääluottamusmies **Erkki Mukkila** Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin kultaristein, asentaja

Kari Niemi PK 7 – 8:n kunnossapidosta ja ylimestari **Juhani Hakalainen** päällystyslaitokselta saivat Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin. Ansiomerkit ojensi toimitusjohtaja **Johan Furuhjelm**, joka itse sai Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan ritamerkin. Oikealla apulaisjohtaja **Stig-Olof Lindholm**, osastonjohtaja **Arto Lindberg** sekä talous-

KUVA: KIMMO REKIMIES

ja hallintojohtaja **Ari Jattu**.

Kuvasta puuttuu Suomen Val-

kkoisen Ruusun 1. luokan mitalin kultaristein saanut **Leo Silén**.

TAPATURMAT LISÄÄNTYIVÄT

Vaikeusaste lieveni

Kymillä sattui vuonna 1997 yhteensä 248 työtapaturmaa. Näistä työpaikkatapaturmia oli 213, työmatkatapaturmia 31 ja työstä johtuvissa olosuhteissa sattuneita tapaturmia 4. Tapaturmien kokonaismäärä lisääntyi edellisvuodesta 11 prosentilla.

Lukumääräisesti tapaturmia sattui edellisvuosien tapaan eniten hienopaperilla ja tehdaspalvelussa. Näiden yksiköiden yhteinen osuus kaikista tapaturmista oli viime vuonna 64 prosenttia.

VAIKEUSASTEET LIEVENNEET

Työpaikkatapaturmat aiheuttivat yhteensä 1794 poissaolopäivää. Tapaturmien vaikeusaste oli 8,4 poissaolopäivää tapaturmaa kohden (vuonna 1996 vaikeusaste oli 8,8 poissaolopäivää tapaturmaa kohden) ja se vastaa tämän vuosi-

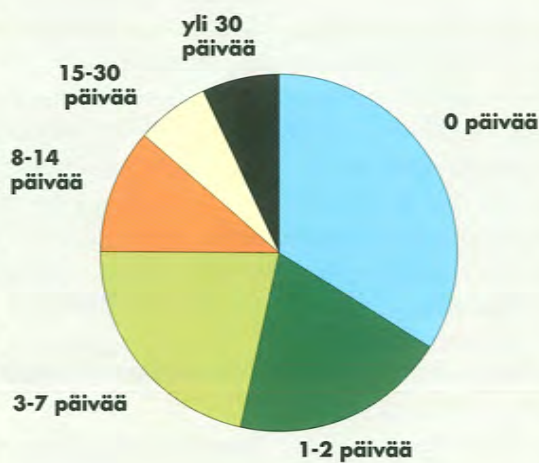
kymmenen keskiarvoa. Työpaikkatapaturmista 53,5 prosenttia oli sellaisia tapaturmia, jotka aiheuttivat alle 3 poissaolopäivää. Vakavaksi luokiteltavia, yli 30 poissaolopäivää aiheuttaneita tapaturmia oli 15.

TAPATURMATYYPIT ENNALLAAN

Tapaturmatyypeissä ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia. Keskeisiä ovat edelleen työympäristöön liittyvät tapaturmat, eli esineiden päälleastumiset tai esineisiin satuttamiset sekä venähdykset, nyrjähdykset ja ylirasittumiset. Myös kaatumiset, putoamiset ja liukastumiset esiintyivät usein tapaturmailmoituksissa. Työpaikan järjestys ja siisteys on avainasemassa näiden tapaturmien vähentämiseen tähtäävissä toimenpiteissä.

Tapaturmien poissaolopäivät

Työpaikkatapaturmat, poissaolon keston mukainen jaottelu

VAKIINTUNUT TAPATURMAKEHITYS

Tapaturmien lukumäärä on ollut 90-luvulla laskusuunnassa. Nyt tapahtunut lisäys on tullut pääasiassa lieviin, alle viikon poissaolon vaatineisiin tapaturmiin. Tapaturmien sairauspoissaolopäivät li-

sääntyivät 6 prosenttia, mutta ovat pidemmällä aikavälillä myös laskussa. Vakavaksi luokiteltavat työmatkatapaturmat ovat sattuneet olosuhteissa, joihin ei voi ennalta varautua.

Lasse Koivikko

AMMATILLISEEN

koulutukseen saatu jatkuvuutta Kuusankoskella

KUVA: IRMA NIEMI

Koulutusjohtaja Raimo Paukku

UPM-Kymmene Training Lotilan ja Kymin teollisuusoppilaitosten henkilökunta, hieman yli 30 henkilöä kokoontui 9.2. Kuusankoskella. Kokoon-tumisen tavoitteena oli yhteistyön kehittäminen teollisuusoppilaitosten välillä. Kuusankoskella ja Valkeakoskella toimivien konsernin ammatillisten koulujen toimintatavat pyritään saamaan en-tistä yhtenäisemmiksi.

“Tavoitteiden saavuttamiseksi kaiken on pelattava yksin”, toteaa UPM-Kymmenen koulutusjohtaja **Raimo Paukku**. Yhteisiä toimintalinjoja ja -tapoja haettiin Kuusankoskella siis koko henkilökunnan voimin: paikalla olivat niin kouluttajat, kansliahenkilökunta, siistijät kuin koulujen keittiöhenkilökuntakin.

Paukku huomauttaa, että ammatillinen koulutus on tulosvastuullista toimintaa, joten yhteistyötä tarvitaan myös kuluvan vuoden tulostavoitteen saavuttamisenkin takia. Tulonsa koulut saavat sisäisen laskutuksen kautta.

Hänellä ei ole tosin huomauttamista koulujen tähän astisesta-kaan yhteistyöstä. “Halua ja yrittämistä on ollut. Ymmärrettävää on, että kun kymmeniä vuosia on tehty eri tavalla sopeutuminen vaatii yhteistä pohdiskelua.”

Yksi tilaisuuden pääaiheita oli oppilashankinta. Tänä vuonna teollisuusoppilaitoksiin sisään-otettava oppilasmäärän tarve on kartoitettu konsernin tehtailta, ja ensi syksynä esimerkiksi Kuusankoskelle otetaan todennäköisesti noin 50 uutta oppilasta.

Tällä hetkellä Kymin teollisuusoppilaitoksessa opiskelee 51 henkilöä, joten syksyllä oppilasmäärä ylittää pitkältä aikaa 100 henkilön rajan. Aikaisemmin vastaavissa oppilasmäärissä oltiin kolmisenkymmentä vuotta sitten. Lotilan teollisuusoppilaitoksessa opiskelee tällä hetkellä 169 henkilöä.

Paukun mukaan Kuusankoskella koulutukseen on saatu jatkuvuutta, kun uusien työntekijöiden koulutustarve ei ole kiinni enää yhdestä paikkakunnasta tai tehtaasta. Koulujen tulevaisuus näyttää tällä hetkellä positiiviselta.

Kymin ja Lotilan teollisuusoppilaitoksiin hakuaika on maaliskuussa. Uutta on, että lehti-ilmoitusten lisäksi opiskelusta kiinnostuneet saavat tietoa oppilaitoksis-

ta internetissä ja voivat halutesaan lähettää myös hakemuksensa sähköisesti.

Koulutusasiat löytyvät UPM-Kymmene Oyj:n kotisivuilta (<http://www.training.upm-kymmene.com>). Vastaavat tiedot tai linkkiyhteydet pyritään saamaan myös yleisten ammatillisten koulujen listatietoihin internetissä. Viime vuonna Kymin ja Lotilan teollisuusoppilaitoksiin haki yhteensä yli 1700 henkilöä.

Kymin teollisuusoppilaitoksessa keskitytään UPM-Kymmenen sellu- ja paperiteollisuuden koulutustarpeisiin, ja Lotilassa puolestaan paperin valmistukseen ja jalostukseen. Mekaaninen kunnossapito ja automaatiokunnossapito ovat molempien koulujen koulutusohjelmassa.

Mm. yhteistyötä ja yhteisiä toimintatapoja pohdittiin Kymin ja Lotilan teollisuusoppilaitosten henkilökunnan kokouksessa 9.2. Kuusankoskella.

TEKSTI: IRMA NIEMI, KUVA: KIMMO REKIMIES

TYÖSUOJELUN

Yhteistoimintahenkilöt 1998-99

Työsuojelu- toimikunta

Työnantajan edustajat: tuotantojohtaja Timo Johansson (henkilökohtainen varajäsen paperituotannon yhteisten toimintojen johtaja Jorma Latomäki), suojelupäällikkö Lasse Koivikko (osastopäällikkö Timo Honkanen).

Asiantuntijajäsen: johtava lääkäri Antti Jokinen.

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: työnjohtaja Aki Pekkanen (varastokonttoristi Ulla Niemi), päivämestari Pekka Heikkinen (päivämestari Jukka Sunttila).

Työntekijöiden edustajat: työsuojeluvaltuutettu Heikki Tiihonen (A4-valmistaja Jorma Kuusenoksa), automaatioasentaja Esa Karhu (sähköasentaja Pekka Salminen), laaduntarkkailija Leo Puljava (asentaja Olli-Pekka Salmi), koneenhoitajan apulainen Hannu Lamminaho (sylinterimies Seppo Kaasalainen).

Työsuojelu- valtuutetut

Työntekijöiden edustajat: työsuojeluvaltuutettu Heikki Tiihonen, I-varavaltuutettu A4-valmistaja Jor-

ma Kuusenoksa, II-varavaltuutettu automaatioasentaja Esa Karhu.

Toimihenkilöiden edustajat: työsuojeluvaltuutettu työnjohtaja Aki Pekkanen, I-varavaltuutettu varastokonttoristi Ulla Niemi, II-varavaltuutettu käyttöpäällikkö Timo Alarotu.

Työsuojelu- ryhmät

PAPERINTUOTANTO

PK 7, pastakeittiö ja jätevesilaitos:

Työnantajan edustaja: päivämestari Heikki Tuominen.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Mauri Penttilä.

Työntekijöiden edustajat: pastamies Jorma Sipilä, asentaja Kari Niemi, sähköasentaja Mikko Laine.

PK 8 ja rullien pakkaus:

Työnantajan edustaja: päivämestari Veijo Strandberg.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Kari Helminen.

Työntekijöiden edustajat: sylinterimies Seppo Kaasalainen, sylinterimies Timo Keinänen, asentaja Jouko Hakalainen, sähköasentaja Mikko Laine.

PK 9, massaosasto ja täyteaineliettäjä:

Työnantajan edustaja: päivämestari Pekka Heikkinen.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Mauno Rautiainen.

Työntekijöiden edustajat: koneenhoitaja Pentti Tiihonen, koneenhoitajan apulainen Hannu Lamminaho, asentaja Vesa Virtanen, sähköasentaja Mikko Laine.

Arkkisali:

Työnantajan edustaja: päivämestari Jukka Ojonen.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Reijo Rajamäki.

Työntekijöiden edustajat: A4-valmistaja Veli-Matti Pynnönen, leikkaaja Pertti Elg, sähköasentaja Pekka Salminen, asentaja Paa-vo Pesonen.

PK 1-2:

Työnantajan edustaja: käyttöpäällikkö Kosti Savenius.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Jouni Irjala.

Työntekijöiden edustajat: koneenhoitaja Helge Sjöblom, asentaja Jorma Sorsa, sylinterimies Marko Stenroos, sylinterimies Hannu Salo.

C-laitos:

Työnantajan edustaja: tuotantopäällikkö Juha Veräjänkorva.

Toimihenkilöiden edustaja: yllimestari Juhani Hakalainen.

Työntekijöiden edustajat: asentaja Pekka Manninen, pituusleikkurin hoitaja Jarmo Vilhunen, päällystyskoneen käyttäjä Mauri Laurila, sähköasentaja Kari Tiitinen.

Hiomo:

Työnantajan edustaja: käyttötarknikko Kari Siren.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Jouni Irjala.

Työntekijöiden edustajat: massaosaston hoitaja Timo Pöntinen, valkaisija Harri Sipola.

Kni paperivarasto:

Työnantajan edustaja: sisäisen logistiikan päällikkö Pentti Eskelinen.

Toimihenkilöiden edustaja: varastomestari Ari Palonen.

Työntekijöiden edustajat: trukinkuljettaja Seija Suur-Nuuja, trukinkuljettaja Arto Hakkarainen.

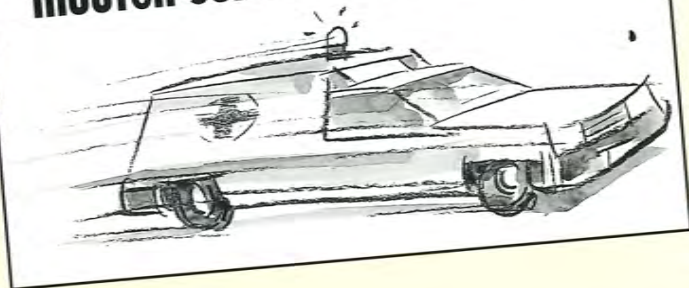
TEKNINEN OSASTO

Automaatio-osasto, konekorjaamo ja vuorokorjaus:

Työnantajan edustaja: osastopäällikkö Kari Huovila.

Toimihenkilöiden edustaja:

Turvasäännöt muista oivat, muuten sulle kellot soivat!

työnjohtaja Juha Lehtovirta.

Työntekijöiden edustajat: asentaja Juhani Finer, asentaja Tauno Sorvali, vuoroasentaja Jorma Saareks, automaatioasentaja Esa Karhu, sähköasentaja Ossi Laaksonen.

Rakennusosasto:

Työnantajan edustaja: projekti-insinööri Petteri Metiäinen.

Toimihenkilöiden edustaja: aluemestari Pekka Sipiläinen.

Työntekijöiden edustajat: rakennustyöntekijä Vesa Rantaharju, rakennustyöntekijä Väinö Salmela, rakennustyöntekijä Reijo Ollikainen.

Kiinteistöjen siivous:

Työnantajan edustaja: puhtaanapito-päällikkö Kirsti Stylman-Anttila.

Toimihenkilöiden edustaja: siivoustyönjohtaja Arvid Kauppinen.

Työntekijöiden edustajat: siivooja Ritva Nuutti, siivooja Päivi Suni.

Tehdaskuljetukset, kuljetusvälinekorjaamo:

Työnantajan edustaja: tehdaskuljetusten päällikkö Jukka Kuu-sela.

Toimihenkilöiden edustaja: järjestelymestari Esa Floman.

Työntekijöiden edustajat: veturinkuljettaja Pauli Gardemeister, autonkuljettaja Lasse Nöjd, autonasentaja Jari Hyytiäinen.

Tutkimuskeskus:

Työnantajan edustaja: tutkimuspäällikkö Markku Johansson.

Toimihenkilöiden edustaja: laboratorioteknikko Tuula Koskimaa.

Työntekijöiden edustaja: laboratoriotyöntekijä Tuija Poduschkina.

Osto- ja varaosavarasto:

Työnantajan edustaja: varastopäällikkö Jaakko Anttila.

Toimihenkilöiden edustajat: varastonhoitaja Antti Launikari ja varastokonttoristi Ulla Niemi.

Työntekijöiden edustaja: varastotyöntekijä Hannu Mettälä.

Vartiointi:

Työnantajan edustaja: vartiopäällikkö Jari Kannos.

Työntekijöiden edustaja: vartija Timo Pyörret.

SELLUTEHDAS

Puunkäsittely:

Työnantajan edustaja: puunkäsittelyn päällikkö Rauno Karvonen.

Toimihenkilöiden edustaja: puunkäsittelyn päivämestari Kari Häkkänen.

Työntekijöiden edustajat: varamies Esa Kantanen, varamies Pekka Paukkunen, asentaja Hannu Silvonon.

Kuidunvalmistus:

Työnantajan edustaja: käyttö-insinööri Esko Kaartinen.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Martti Kuritto.

Työntekijöiden edustajat: valkaisu Jukka Vartiainen, sähköasentaja Tuomo Pykälä, asentaja Reijo Pehkonen, laaduntarkkailija Leo Puljava.

Kuivauskone ja jätevedenkäsittely:

Työnantajan edustaja: ylimestari Toivo Salo.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Antero Strand.

Työntekijöiden edustajat: asentaja Markku Hannola, paalulinjan hoitaja Seppo Pukki.

Päivälaboratorio:

Työnantajan edustaja: laatu-päällikkö Tuomo Linden.

Toimihenkilöiden edustaja: laboratoriomestari Olli Qvick.

Työntekijöiden edustaja: laboratoriotyöntekijä Henna Sairanen.

Kuusanniemen talteenottolinja/ Kymin höyryvoimalaitos:

Työnantajan edustaja: käyttö-päällikkö Timo Suominen.

Toimihenkilöiden edustaja: vuoromestari Ari Tynys, asiantuntijajäsenet: ylimestari Raine Rantanen ja ylimestari Lasse Elojärvi.

Työntekijöiden edustajat: 1. lämmittäjä Jukka Andersson, varamies Juha Suokas, asentaja Olli-Pekka Salmi, automaatioasentaja Juha Penttilä, valkolipeämön hoitaja Leo Iiskola, asentaja Harri Lahtinen, varamies Seppo Simola, 1. lämmittäjä Hannu Mentula, sähköasentaja Teuvo Haikonen.

Energiatalousosasto:

Työnantajan edustaja: käyttö-mestari Pekka Pollari.

Toimihenkilöiden edustaja: kunnossapitomestari Jorma Lehtinen.

Työntekijöiden edustajat: sähköasentaja Ari Pajari, laitospäivystäjät Tuure Kuronen, keskusvalvomon hoitaja Hannu Heikkinen, päivystäjät Petri Lindqvist, päivystäjät Tapio Meriluoto.

Muutos ja sen myönteisyys näkyy erityisesti saavutetuissa tuloksissa

Kaukaan Voikkaan paperitehtaalla palkittiin pitkään palvelleita tammikuun lopussa. Ansiomerkkijuhlissa jaettiin 7 kpl 40-vuotisansiomerkkejä, 44 viiriä 35 vuoden palveluksesta ja 25 kpl 25-vuotisansiomerkkiä.

Voikkaan tehtaalla otettiin nyt käyttöön UPM-Kymmenessä kehitetty uusi palkitsemisjärjestelmä, jonka piiriin tullaan 25 ja 35 vuoden palvelussuhteen perusteella. 25 palvelusvuotta saavuttanutta muistetaan kultaisella rintamerkillä, mitalilla, kunniakirjalla ja 2 viikon kuntolomalla. 35 vuotta palvelut saa huomionosoituksena viirin, kunniakirjan ja kahden viikon kuntoloman sekä kahden viikon palkallisen lisäloman.

Kaukaan tulosityksikössä kulkee uuden järjestelmän rinnalla myös vanha järjestelmä. Siinä palkitsemiseen oikeuttavat vuodet ovat 25 ja 40 vuotta. Vanhassa järjestelmässä palkittuja muistetaan ansiomitalilla ja rahapalkkiolla.

Tehtaanjohtaja **Pertti Asunmaa** muisteli juhlapuheessaan mm. tehtaan historiaa. Erityistä tunnustusta sai menestyksekkäs viime vuosi.

“Viime vuosi on hyvä esimerkki paperiteollisuuden suhdanteiden nopeasta muuttumisesta, mutta myöskin siitä taidosta ja kyvykkyydestä, joka tehtaalla työssä olevilla on”, Asunmaa totesi.

Voikkaan paperitehtaan kaikki paperikonelinjat tekivät uudet

tuotantoennätykset. MFC:n vuosituotanto on nyt 139 291 tonnia, MFS-linjan 155 959 tonnia ja LWC-linjan 191 790 tonnia. Tehtaan vuosituotantoennätykseksi tuli siten 487 040 tonnia.

“Voikkaan paperitehdas on muuttunut satavuotisen taipaleensa aikana. Tehtaamme lähihistoriassa 1990-luvun alku oli varsin suuren muutoksen aikaa omien toimintojemme ja aikaisempaa kannattavamman toiminnan kehittämisessä.”

Muutos on Asunmaan mukaan ollut myönteinen asia, mikä on näkynyt Voikkaalla yhteistyössä, tavoitteiden ja asioiden toteuttamisessa sekä erityisesti saavutetuissa tuloksissa.

Ansiomerkit jakoi Kaukas-yksikön johtaja **Hannu Schildt** yhdessä vaimonsa **Eevan** kanssa.

Pitkäaikaisesta palveluksesta muistettiin seuraavia henkilöitä:

40 VUOTTA PALVELLEET

Paperitehdas: Ahomies Antero, Antila Erkki, Askola Jouko, Hilden Jorma, Lahtinen Pekka, Penttilä Rauno.

Laboratorio: Hanen Maria-Liisa.

Rakennusosasto: Vaikkinen Veikko, Vesa Ilkka, Sihvola Markku.

35 VUOTTA PALVELLEET

Hallinto-osasto: Virtanen Jorma, Wilander Paul.

TEKSTI: IRMA NIEMI, KUVA: KEIJO KOIVULA

Rouva Eeva Schildt luovutti 40-vuotisansiomerkin mm. koneenhoitaja Antero Ahomiehelle.

Klubi: Viskari Sirkka.

Laboratorio: Hyypiä Seija, Kangaskolkka Marjo, Karhu Leena, Puholainen Betty, Rytteri Pertti.

Paperitehdas: Arkko Mauno, Grönlund Ahti, Harlin Ilmo, Janhunen Pertti, Joutjärvi Tapani, Kinnunen Pentti, Mäkelä Rauno, Nurminen Niilo, Paavola Harri, Penttilä Jouko, Penttilä Tytti, Puolakka Pekka, Ryöpäs Lasse, Sipilä Pentti, Stenström Annikki, Suur-Nuuja Seppo, Tattari Teuvo, Tuovinen Keijo, Uusitalo Ilkka, Vainio Heimo, Vierumäki Terttu.

Puuhiomo: Lahti Veikko, Lahti Veli, Laine Timo, Puolakka Risto, Salmi Pentti, Seppä Erkki, Virtanen Sakari.

Höyryvoimalaitos: Lehtinen Rauno, Mäki Matti.

Koneosasto: Heimonen Johan. Instrumenttijaos: Lyytikäinen

Kaiku.

Kuljetusjaos: Liikkanen Kyösti.

25 VUOTTA PALVELLEET

Paperitehdas: Hasu Kari, Honkanen Teuvo, Kesäniemi Pauli, Oinonen Kari, Partainen Klaus, Salonen Riitta, Sihvo Jaakko, Tuukkanen Erkki.

Puuhiomo: Kirjalainen Jukka, Sistonen Heikki, Valokari Pekka.

Koneosasto: Aho Esko, Jokinen Eino, Kytömäki Reijo, Olkkonen Hannu.

Suunnitteluosasto: Toivanen Tatu.

Suojeluosasto: Kokko Martti. Vartiointi: Pekkola Jorma.

Sähköjaos: Kukkola Veli-Matti, Parikka Urpo.

Puhtaanapito: Arkko Aila, Nöjd Marja-Leena, Ukkonen Mirja, Valenius-Lahtinen Irene.

Massaosastolla uusittiin pintaliimatärkkelyksen käsittelyä

Kymin paperitehtaan viime kesänä aloitettu tärkkelyskeitin -projekti saatiin päätökseen helmikuussa.

Projektissa uusittiin vanhat keitinlinjat kokonaisuudessaan ja samalla hankittiin kuivatärkkelyksen käsittelylaitteisto: siilo, purkaus- ja annosteluruuvit, punnitusäiliö ja lietin. Investointiin sisältyi myös Valmet Automationin toimittama prosessiautomaatiojärjestelmä, Damatic XD Windows NT, joka on maassamme ensimmäisiä. Myöhemmässä vaiheessa massaosaston koko prosessi liitetään uuteen automaatiojärjestelmään. Lietto on jatkuvatoiminen.

Suunnitteluosastolla projektia vetänyt konesuunnittelija **Sakari Lavonen** kertoo, että nyt hankitulla laitteistolla pystytään käyttämään uutta, edullisempaa tärkkelyslaatuja. Hankinnan taloudellisuutta lisää myös se, että aikaisemmin tärkkelykseen lisättyä bakteerien torjunta-ainetta, biosidiä, ei uudessa tärkkelysmaassassa tarvita. Vanhojen keitinlinjojen uusinta oli puolestaan tarpeen niiden huonon kunnon takia.

Tärkkelys käsitellään paperitehtaan massaosastolla, johon rakennettiin noin 70 neliömetrin lisäsiipi uutta laitteistoa varten. Ra-

kennusvaiheessa varattiin tilaa mahdollisesti myöhemmin hankittavalle toiselle vastaavalle laitteistolle.

Merkittävänä rakennuskohteenä Lavonen mainitsee myös uuden ristikytkentä- ja automaatiotilan, joka rakennettiin vanhan sähkötilan päälle.

Massaosaston käyttöpäällikkö **Timo Alarotu** sekä projekti- ja käyttöväki ovat tyytyväisiä uusien laitteistojen ja automaatiojärjestelmän käyttöönoton onnistumiseen. Prosessi on otettu käyttöön vaiheittain, eikä ylitsepääsemättömiä ongelmia ole ollut.

Olennaista investoinnissa on

ollut jatkuvatoiminen keitto ja laadun parantaminen. "Instrumentoinnin osalta massaosasto on tehtaan vanhinta osaa. Ohjausjärjestelmästämmme on osa vuodelta 1970, jolloin PK 7 rakennettiin. Nyt ohjausjärjestelmää uusitaan ensimmäisen kerran", Alarotu huomauttaa.

Tärkkelysprosessilaitteistojen päätoimittaja on Valmet Raisio.

Uusi 20 metriä korkea, sininen kuivatärkkelyssiilo erottuu selvästi massaosaston ulkorakenteissa.

TEKSTI JA KUVAT: IRMA NIEMI

Massaosaston uuden automaatiojärjestelmän ylläpitokoulutus on meneillään. Sovellussuunnittelija Päivi Mäkelä Valmet Automatiosta tutustutti automaatioasentaja Veijo Kousan (kesk.) ja automaatiotyönjohtaja Juha Pyöriän järjestelmän käyttöön. Tilannetta seuraamassa konesuunnittelija Sakari Lavonen (vas.)

PASTORI KEIJO PUSA

aloittaa vakituiset vierailut tehtaalla

Kymin oma nimikopastori Keijo Pusa Kuusankosken seurakunnasta aloittaa maaliskuussa vakituiset vierailunsa Kymmin tuotantolaitoksilla. 'Päivystyspäivä' on kerran viikossa **torstaisin klo 13-15**.

Yritysvierailuilla seurakunta haluaa tuoda kirkkoa ja sen tarjoamia palveluja lähemmäksi ihmistä. Tehdassaleissa, valvomoissa ja toimistoissa kiertävä pastori ei ole kuitenkaan pelkästään liikkuva infopiste, vaan myös kuunteleva ihminen, jonka puoleen voi kääntyä asiassa kuin asiassa.

Kymiläisten nimikopappina vuodesta 1994 lähtien ollut Keijo Pusa liikkuu Kuusanniemen sellutehtaalla kuin kotonaan. Olihan hän siellä lähes parin kuukauden ajan työharjoittelussa ja muutinkin käynyt aina silloin tällöin pistäytymässä tuttuja morjestamassa.

23.2. kuitunlinjan valvomossa on välitön tunnelma. 3-vuoron porukka vastaanotti Pusan kuin vanhan työtoverin konsanaan. Kuulumisia vaihdetaan kevyesti jutustellen ja leikkiä laskien. Kennelläkään ei tuntunut olevan mitään pastorin vierailuja vastaan päinvastoin. "Hyvä kun käy."

Kun kerran oli liikkeelle lähtenyt, Pusa poikkesi tervehtimässä myös lipeämön ja soodakattilan väkeä. Lipeämön valvomossa istunut kolmikko: Petri Järvinen,

TEKSTI JA KUVAT: IRMA NIEMI

Soodakattilan valvomossa Keijo Pusa (vas.)vaihtoi kuulumisia mm. Keijo Kuuselan kanssa.

Markku Lehtinen ja **Markko Kallio** naureskelivat, että oli sillä pastorin työharjoittelulla sen verran vaikutusta että heidänkin porukastaan kaksi päätyi naimisiin.

Heidän mielestään on hyvä, että häneltä voi kysyä apua ja neuvoja henkilökohtaisissa asioissa. Vuorotyöläisillä sen paremmin kuin päivätyöläisilläkään ei ole helppo ehtiä seurakunnan kansliaan virka-aikana.

Keijo Pusa toteaaakin, että häneltä tehtaalla ollessaan yleensä tiedusteltiin juuri häihin, ristiäisiin tai hautajaisiin liittyviä käytännön asioita. Mielellään hän on pyrkinyt auttamaan myös niitä ih-

misiä, joilla on ollut murheita kotona tai työpaikalla.

Muutaman vuoden takaista

työharjoitteluaan sellutehtaalla hän pitää mielenkiintoisena aikana. Enimmäkseen työ oli vara-

Lipeämön valvomossa vas. Markko Kallio ja Markku Lehtinen samoin kuin Petri Järvinen, joka puuttuu kuvasta, kokivat pastori Pusan vierailut tervetulleena palveluna seurakunnan taholta.

PAPERIN RAUTATIEKULJETUKSISSA

TEKSTI JA KUVA: IRMA NIEMI

miehen apumiehenä olemista. "Autoin siinä missä osasin", hän muistelee. Työhön kuului mm. 'letkutusta' eli paikkojen puhdistamista vesiletkulla ja trukilla ajoa. Ehtipä hän meesauunin puhdistukseenkin: paikkaan, joka vieläkin tuntuu nostattavan hien pastorin otsalle.

Keijo Pusa kertoo kiertävänsä torstaisin Kymin eri osastoilla säännöllisesti yrittäen olla häiritsemättä työntekoa. Tavoitteena on, että ihmiset ottaisivat rohkeas-

ti 'hihasta kiinni' ja tulisivat juttelemaan.

Vakituista päivystyspaikkaa hänellä ei ole. Hän toivookin, että ihmiset ottaisivat yhteyttä jo etukäteen, jotta hän voisi sovittaa kierroksensa ao. osastolle. "Tulen mielelläni sinne minne kutsutaan. Olen teitä varten."

Keijo Pusan yhteystiedot ovat: Kuusankosken seurakunta puh. 379 1951 (vaihe), gsm 040-591 8416 ja koti 374 3780.

KEIJO PUSA LYHYESTI:

- 50 v, kotoisin Jaalasta.
- Kuusankosken seurakunnassa Kymintehtaan alueen piiripastori, III kappalainen, Kymin nimikkopappi vuodesta 1994.
- Naimisissa, 2 lasta.
- Työkennellyt pastorina Padasjoella, Helsingissä, Australiassa, Papua-Uusi-Guineassa, Libanonissa, Israelissa, Venäjällä, Kotkassa ja viimeiset 13 vuotta Kuusankoskella.
- Erityisalueena sosiologia ja sielunhoito, työpaikka-/yhteiskuntatyö.

Kuitulinjan valvomossa 3-vuorossa paikalla olivat mm. (vas.) Verner Helenius, Jari Juhola, Esa Vanhalakka, keskellä pastori Keijo Pusa, Leo Puljava, Matti Junnola, Teuvo Konga ja Seppo Taihoma.

Rautatievaunun lastauksessa käytetyn irtoalustan koekäyttö onnistui paperivarastossa ja satamassa hyvin.

Irtoalusta koekäytössä

Kymmin paperitehtaan varastossa meneillään oleva rautatievaunujen mekanisoitu lastaus ja purkaus -projekti on edennyt jälleen. Viime syksynä koekäyttöön otettua järjestelmää on täydennetty ns. irtoalustalla, 'flätilä'. Irtoalusta nopeuttaa ja tuo kustannussäästöjä lastin rautatie- ja satamakäsittelyyn.

Lastaus- ja purkujärjestelmän runkona on teräsrakenne, jonka päällä liikkuvan välirungon avulla laitteisto telakoidaan kiinni rautatievaunuun ja lasti siirretään edelleen nostomekanismin ja siirtohaarukan avulla rautatievaunuun.

Nyt järjestelmää on kehitetty niin, että paperirullat ja palleit lastataan yhtenäiselle irtoalustalle, joka siirretään mekanismin avulla lasteeseen suoraan rautatievaunuun. Satamassa kuorman purkamisen helpottuu, kun trukki voi nostaa koko alustan yhdellä

kertaa rautatievaunusta ja siirtää sen edelleen suoraan laivaan.

Irtoalustan koelastaus paperivarastossa ja purku Haminan satamassa tehtiin helmikuun alussa, ja se onnistui varastomestari **Harri Heijalan** mukaan varsin hyvin. Jatkossa irtoalustan käyttöä testataan myös Englannissa asiakasyrityksen varastossa asiakkaan toivomusten mukaisesti. Paperivarastossa pohdittaneen tulevaisuudessa myös mm. lastin pressutukseen tarvittavaa laitteistoa. Irtoalustalla oleva lasti on helppo peittää pressulla jo varastossa, ja suojata näin tarvittaessa kuljetuksen ajaksi.

Rautatievaunujen lastaus- ja purkaus -projektiin ovat UPM-Kymmene lisäksi osallistuneet Enso, Metsä-Serla, VR Cargo, Tekes, Steveco, Finnsteve sekä Rautaruukki Oy Transtech. Varsinaisen laitteiston kuten irtoalustankin on valmistanut Pespel Oy.

Hiihdon ja urheilusukelluksen lajivastaavat esittäytyvät

KUVA: KIMMO REKIMIES

Tero Puranen. Yhteystiedot: puh. 52915, gsm 0400-179061, memo PURANTE.

Kymin kilpahiihtoporukkaa vetää **Tero Puranen**, 39, – tuttu nimi kilpaladuilta monien vuosien takaa. Kunnossapidon käyttövarmuus- ja varaosasuunnittelussa laitetarkastajana työskentelevä Puranen on hiihtänyt kilpaa jo lähes parinkymmenen vuoden ajan. Miehen urheiluseurana on Pilkkanmaan Pilke. Trithloniakin hän kertoo kokeilleensa.

”Tavoitteena on edustaa Kymiä hiihdon haaste- ja viestikilpailuissa mahdollisimman hyvin. Kilpahiihtoväkeä on Kymillä vähän, parisenkymmentä henkilöä. Uusia hiihtäjiä tarvittaisiinkin kipeästi mukaan”, Tero kertoo.

Jotain myönteistäkin hän tosin asiassa näkee: Pienen aktiiviporukan kanssa on helppo sopia kisoihin menosta. Päivätyötä tekevä Terolle lajivastaavana toimiminen ei ole aiheuttanut ongelmia: asioiden hoitaminen on ollut helppoa.

Hän miettii, että ehkä voikaa-

laisten kanssa voitaisiin tehdä kilpahiihdossa enemmän yhteistyötä kuten joskus entisaikaan. ”Esimerkiksi karsintahiihdot voitaisiin järjestää yhteistyössä.”

Talven tärkeimmät kilpailut, Kymenlaakson viesti karsintahiihtoihin, ay-hiihdot, Kolmen kovan koitos ja Aarnihiihto alkavat yhtiöläishihtäjillä olla jo takana-päin.

Tero keskittyy siis kilpahiihtoon – mutta entäs tavalliset matti ja maija meikäläiset, jotka sujaikoivat laduilla rauhallisesti ilman kilpahengen hiventäkään. Harrastehiihtäjille ei kuitenkaan tällä hetkellä mitään erityistä, yhteistä toimintaa ole. ”Jonkinlaiset uudet, yhtiöläisille järjestetyt massatahtumat olisivat ehkä tervetulleita. Aarnihiihto alkaa menettää vetovoimaansa.”

Tero Puranen toivoo, että yhtiön lajivastaavatoimintaa kehitettäisiin jatkossa niin, että lajivastaavilla olisi enemmän valtuuksia. Tällä hetkellä heidän toimintamahdollisuutensa ovat melko rajalliset.

URHEILUSUKELLUS

Urheilusukelluksen lajivastaavana toimii A4-leikkaaja **Veli-Matti Pynnönen**, 39, arkkisalista. Veli-Matti on harrastanut urheilusukellusta aktiivisesti yli 10 vuotta. Hän on paikallisen urheilusukellusseuran aktiivijäseniä, sukelluskouluttaja ja nuorisotoiminnan vetäjä.

Yhtiöläisten joukossa on Veli-Matin arvion mukaan 30-40 ur-

heilusukelluksen harrastajaa. Kaikki eivät tosin enää ole ehkä aktiiviharrastajia, mutta ovat ainakin joskus tutustuneet tähän harrastemuotoon.

Hän toivoo, että nykyistä laajempi joukko yhtiöläisiä innostuisi urheilusukelluksesta. Lajin tarjoamat harrastemahdollisuudet ovatkin varsin laajat: sukelluskalastus ja -kuvaus, suunnistus, sukellusarkeologia, erilaiset sukellusretket ja -leirit kotimaassa ja ulkomailla. Lisäkuntoa voi hankkia tehokkaasti esimerkiksi räpyläuinnilla tai pelaamalla uppopalloa. Tietenkin voi harrastaa myös vapaasukellusta eli sukeltamista perusvälinein: snorkkelin, maskin ja räpylöiden kanssa.

”Kuluvan kevätkauden aikana yritämme järjestää uimahallissa kylmiläisille introsukellustilaisuuksia. Niissä esitellään urheilusukellusta harrasteena ja Sukellusseura Vesikoitten toimintaa. Halukkaat voivat myös kokeilla

KUVA: VESA NIEMI

Veli-Matti Pynnönen. Yhteystiedot: puh. 53691, gsm 0400-557765.

paineilmalaitteiden käyttöä altaassa kouluttajan opastuksella”, hän kertoo.

Jotta ryhmiin jako ja aikataulujen sovittaminen onnistuisi, Veli-Matti pyytää, että kiinnostuneet ottaisivat jo ennakkoon häneen yhteyttä maaliskuun loppuun mennessä. Asiasta tiedotetaan myös osastojen ilmoitustauluilla.

TEKSTI: IRMA NIEMI, KUVA: TIINA PYNNÖNEN

Kymiläiset urheilusukelluksen harrastajat esittelevät lajia mielellään muillekin kuin yhtiöläisille. Viime vuoden loppupuolella Veli-Matti Pynnönen, Pasi Untolahti ja Seppo Mertama järjestivät mm. Kuusankosken palvelutalossa introsukellustilaisuuden, josta kuvamme.

Oletko kiinnostunut kuntoutuksesta?

Kansaneläkelaitos on myöntänyt vuodelle 1998 Kymin työterveyskeskuksen palvelujen piiriin kuuluville kaksi 10 hengen ASLAK- (ammattillisesti syventävä) kuntoutuskurssia, jotka järjestetään Imatran kuntoutuskeskuksessa sekä kolmantena, uutena 10 hengen Niskaote-kurssin Savonlinnan kuntoutuskeskuksessa.

Kenelle kurssit on tarkoitettu ja milloin ne järjestetään?

ASLAK-kurssit on myönnetty: 1) kunnossapidon sähkö- ja koneasentajille sekä 2) rakennuskunnossapidon miehille.

Kurssien ajankohdat:

I-jakso: 9.11 - 13.11.98 ja 7.12 - 11.12.98

II-jakso 8.2 - 19.2.99 ja 1.3 - 12.3.99

III-jakso 8.11 - 12.11.99 ja 29.11 - 3.12.99

Niskaotekurssi on tarkoitettu toimisto- ja suunnittelutyötä tekeville ja kurssin ajankohdat ovat:

I-jakso: 7.9 - 11.9.98

II-jakso: 14.12 - 16.12.98

III-jakso: 29.3 - 31.3.99

KETKÄ VOIVAT PÄÄSTÄ KUNTOUTUKSEEN?

ASLAK-kurssille voivat hakeutua ensisijaisesti 30 - 45 (50)-vuotiaat henkilöt, joilla on esiintynyt tuki- ja liikuntaelinsairauksien oireita tai sairauspoissaoloja, jotka ennakoivat pitkäaikaisia sairauslomia tai työkyvyttömyyttä.

Niskaote-kurssille voivat päästä sellaiset henkilöt, joilla on työkykyä uhkaavia tuki- ja liikuntaelinsairauksia, jotka painottuvat niska-hartiaseutuun.

MITÄ KORVATAAN?

Kuntoutukseen osallistuvalla ei makseta palkkaa kuntoutusjaksoilta vaan Kela maksaa sairauspäivärahan suuruisen kuntoutusrahan ko. ajalta yhtä karenssipäivää lukuun ottamatta. KELA korvaa lisäksi matkakustannukset, täysihoidon, tutkimukset ja hoidot kuntoutuskeskuksessa.

MITÄ SINUN PITÄISI TEHDÄ, JOS OLET KIINNOSTUNUT KUNTOUTUKSESTA?

Ilmoita kiinnostuksesi oman alueesi työterveyshoitajalle. Häneltä saat lisätietoja. Ilmoittautuessasi voit kertoa perusteluita miksi haluaisit kuntoutukseen. Työterveyskeskuksessa tehdään valinta kuntoutuskursseille hakeutuvista huomioiden ne kriteerit, jotka Kansaneläkelaitos on kuntoutukseen valittaville asettanut.

Myönteisessä tapauksessa sinun otetaan yhteyttä hyvissä ajoin ja kutsutaan vastaanotolle tarvittavan lausunnon kirjoittamista varten.

Kuntoremonttikurssit vuonna 1998

Vuonna 1998 järjestetään kuntoremonttikursseja, joille on mahdollista päästä mukaan 40 Kymin ja Voikkaan tehtaiden palveluksessa olevaa.

Kuntoremonttikurssit järjestetään Peurungassa

29.03. - 03.04.98

26.04. - 01.05.98

17.05. - 22.05.98

01.11. - 06.11.98

Kustannukset jakautuvat edelleen Lomaliiton, työnantajan ja kuntoutujan kesken.

Kansaneläkelaitos maksaa kuntoutujalle kuntoutusrahan, joka on sairauspäivärahan suuruinen ja kattaa kuntoutujan osuuden. Matkat kuntoutuja maksaa itse ja käyttää kurssiin vapaapäiviään tai lomaansa.

Kuntoutuskeskuksen esittämiä toivomuksia kuntoutujalle:

- ikä 25 -55 -vuotias, työssäkäyvä henkilö, jonka
- sydämen ja verenkiertoelimistön sekä nivelten terveydentila on hyvä eivätkä ole esteenä liikuntapainotteiseen ohjelmaan osallistumisessa.

Lomakkeita kursseille hakeutumista varten saa työterveyskeskuksen toimistosta, työterveyshoitajilta ja luottamushenkilöiltä. Hakemukset tulee toimittaa työterveyskeskuksessa johtavalle työterveyshoitajalle Anna-Liisa Metsolle ja Voikkaalla työterveyshoitajalle Leila Pohjolalle runsasta kuukautta ennen kurssin ajankohtaa.

Kuntoutuskursseille valittavista etusijalla ovat ne, jotka eivät aikaisemmin ole niihin osallistuneet. Lomaliitto edellyttää myös, ettei kuntoutuja ole saanut lomatukea edellisenä vuonna.

Työterveyskeskuksen aukioloaika

Työterveyskeskuksen aukioloaika on klo 7.30 -15.30.

Ulkopuolisten lääkäreiden antamat sairauspoissaolotodistukset tulee toimittaa työterveyskeskuksen toimistoon.

Äkillisissä päivystysluonteisissa sairaustapauksissa pyydetään ottamaan yhteyttä työterveyskeskukseen, mieluummin heti aamulla joko päivystävään hoitajaan puh.

02 04 15 2391 tai oma alueen työterveyshoitajaan.

Lisää ilmoituksia s. 37

Markku Rantaselta eniten aloitelauseuntoja paperitehtaalla

Käyttöinsinööri Markku Rantanen arkkisalin A4-tuotannosta.

Kymin paperitehtaan aloitetoimikunta palkitsi helmikuuisessa kokouksessaan käyttöinsinööri **Markku Rantasen** arkkisalista lausunnonantajana. Perustelut palkitsemiseen ovat Rantasen vankka ammattitaito lausun-

nonantajana ja lausuntojen runsuus. Markku Rantanen kuten muutkin lausunnonantajat aloiteasioissa tekevät tätä työtään varsinaisen toimensa ohella.

Kymin paperitehtaan aloitetoimikunnassa saatiin viime vuonna

käsitellyksi yhteensä 146 aloitetta, joista 49:ssä oli lausunnonantajana Markku Rantanen. Lisäksi hänellä on lausunnot kolmeen aloitteeseen, joiden käsittely on vielä kesken.

Kaiken kaikkiaan Kymin aloitetoimikunnissa käsiteltiin viime vuonna yhteensä 195 aloitetta, joten Rantanen on antanut lausunnon yhtiössä joka neljanteen aloitteeseen.

Kokouksessa todettiin, että aloitteiden käsittely on ruuhkautunut. Tästä huolimatta aloitteiden tekijät ovat suhtautuneet rauhallisesti joskus pitkällekin venyneen päätöksen odotteluun.

“NOPEALLA VASTAUKSEL- LA TÄRKEÄ VAIKUTUS TYÖILMAPIIRIIN”

A4-tuotannosta vastaava käyttöinsinööri Markku Rantanen on työskennellyt arkkisalissa vuodesta 1989 asti. Tehtävänsä lausunnonantajana hän peri **Jarmo Järviseltä** vuonna 1994.

Minkälaisena koet tehtäväsi lausunnonantajana?

Teen sitä mielelläni. Koen tehtävän etuoikeutena ja arvostan sitä, että voin yleensä antaa lausuntoja.

Aloitteissa on hyviä ajatuksia. Vaikeampana asiana koen oikeastaan vain palautteen antamisen aloitteen tehneelle ihmisille hyl-

käämistapauksissa. Tuolloin pyrin siihen, että palaute on asiallinen ja hylkäämisen syy hyvin perusteltu.

Mitä lausunnonantajalta vaaditaan?

Lausunnonantajan on oltava hyvin perillä tehtävästä ja alueesta, jota asia koskee. Aina ei lausunnonantajan oma tietämys kuitenkaan riitä, ja silloin on apua haettava muualta. Itse olen automaatioasioissa turvautunut paperitehtaan kunnossapidon apuun. Joskus puolestaan on ollut välttämätöntä saada asiantuntija-apua suunnitteluosastolta. Lausunnon sisällön ja perustelujen parantamiseksi teknisen osaston asiantuntemuksen käyttö on yleisestikin suositeltavaa.

Suht'koht nopealla vastauksella on tärkeä merkitys työilmapiiriin yleensäkin, minkä takia lausunnonantamiseen kannattaa kiinnittää huomiota.

Pyydetäänkö sinulta neuvoja ja opastusta aloitteen tekemiseen?

Joskus kysytään, että kannattaako jostakin asiasta aloitetta tehdä.

Itse ehdotuksen tekstimuotoiluun en ole puuttunut. Olen muutenkin pyrkinyt siihen, että aloitteentekijä mahdollisimman pitkälle itsenäisesti miettisi aloitettaan.

Joskus ehdotukset ovat olleet aika ympäröityjä, jolloin on pitänyt pyytää lisätietoja.

Tietojen saaminen saattaa olla

Kymin TPK palkitsi

vaikeaa, koska aloite-ehdotuksessa ei ole tekijän nimeä. Asiaa pitää hoitaa tuolloin eteenpäin aloitetoimikunnan kautta.

Aloitteiden käsittelijänä koen niiden nimettömyyden kuitenkin hyvänä: se takaa jokaiselle aloitteentekijälle puolueettoman, tasa-vertaisen käsittelyn.

Mikä on arkkisalisissa yleisin alue, jossa aloitteita tehdään?

Arkkisalin A4-tuotannossa tehdyt aloitteet liittyvät usein työn helpottamiseen tai pieniin teknisiin muutoksiin. Harvemmin ne ovat sellaisia, että niistä seuraisi merkittävää taloudellista hyötyä. Miksi lausunnonantaminen yleensä kestää?

En itsekään aina saa aloitteita eteenpäin riittävän nopeasti mui-

den työkiireiden takia.

Olen havainnut viikonlopun hyväksi ajankohdaksi aloitteiden miettimiseen, kun muut asiat eivät häiritse niin paljon. Kaikkein paras ratkaisu olisi, että lausunnonantaja varaisi tietyn ajan yksinomaan aloitteille. Yhden lapun käsittely ja vastauksen muotoilu ei mene tunnissa tai kahdessa läpi.

Miksi aloitteita tehdään liian vähän?

Olisiko se liian vaivalloista: papereiden haku, kirjoittaminen ja lähettäminen. Etenkin ajatuksen 'pukeminen' kirjalliseen asuun ja vielä siten, että toinen ymmärtää sen oikein, on monelle vaikeaa.

Kymin paperitehtaan aloitetoimikunnan jäsenten mielestä Markku Rantasen ahkeruus ja asiantuntemus lausunnonantajana on palkitsemisen arvoinen asia. Kuvassa toimikunnan jäseniä: (vas.) Jukka Suntala, Kari Tiitinen, Matti Sipilä, Ossi Viljakainen, Markku Elonen, Pirkko Lundberg (edessä oik.), palkittu Markku Rantanen ja Päivi Pienimäki.

Kymin tehdaspalokunta palkitsi viime vuonna ansioituneita jäseniään.

25-vuotispalvelusmitalit saivat Vesa Värri, Jouni Hyytiäinen ja Reijo Pehkonen. 20-vuotismitalin sai Pertti Ruttonen ja 15-vuotismitalin Erkki Salminen.

Vuoden palokuntalaiseksi valittiin Veijo Niemi.

Joukkueiden välisen tietokil-

pailun paras oli Pertti Nikander. Kilpailujoukkueesta palkittiin Reijo Pehkonen parhaana Jehumalja -kilpailussa. Paras omissa tietokilpailusarjoissa oli Pasi Untolahti.

Keijon kiulun sai vuodeksi haltuunsa Jari Kinnunen ja expalomestareiden pystin Tapio Saarinen.

Konsernin teollisuusoppilaitoksiin pyritään maaliskuussa

UPM-Kymmene kouluttaa paperialan ammattilaisia kahdessa teollisuusoppilaitoksessa: Lotilassa Valkeakoskella ja Kymin teollisuusoppilaitoksessa Kuusankoskella. Elokuussa alkavaan opiskeluun pyritään maaliskuun aikana.

Lotilassa on neljä opintolinjaa, jotka ovat paperinvalmistaja-, paperinjalostaja-, kunnossapito- ja automaatiolinja. Opiskelu kestää ammattioppilaitoksen tai lukion käyneillä kaksi ja peruskoulun käyneillä kolme vuotta.

Kymin teollisuusoppilaitoksessa on paperinvalmistaja-, selunvalmistaja-, kunnossapito- ja automaatiolinja. Kymin teollisuusoppilaitokseen voivat pyrkiä ammattioppilaitoksen tai lukion käyneet. Opiskeluaika on kaksi vuotta.

Opiskeluajasta kaksi kolmasosa on palkallista työharjoittelua tehtailla. Teoriaosa opiskellaan joko Valkeakoskella tai Kuusankoskella.

Teollisuusoppilaitoksiin saa hakemuslomakkeita oppilaitosten toimistoista ja UPM-Kymmenen tuotantolaitosten työhönottotoimistoista sekä Kuusankoskella ja Kouvolassa myös työvoimatoimistoista. Muualla työvoimatoimistot hankkivat lomakkeita pyydettyä. Hakemukset liitteineen toimitetaan joko Lotilan tai Kymin teollisuusoppilaitoksen toimistoon. Hakemuksen ja lisätietoja saa myös internetin välityksellä.

Lisätietoja opiskelusta saa teollisuusoppilaitos Lotilasta (puh. 0204 16 2084 tai 0204 16 2094, faksi 0204 16 2285), Kymin teollisuusoppilaitoksesta (puh. 0204 15 2438, faksi 0204 15 2242) sekä internet <http://www.training.upm-kymmene.com>.

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Aarne Heikkilä, 68, rakennusosasto (kuollut 30.1.), **Leo Koste**, 67, Vo konekorjaamo (9.2.), **Lauri Tammelin**, 70, Vo rakennusosasto (9.2.), **Vasili Tenhu**, 77, PK 7 (7.1.).

Åke Launikari in memoriam

Metsäteollisuuden sosiaalitoimen kehittäjänä tunnettu ja Kymin Osakeyhtiön pitkäaikaisena sosiaalipäällikkönä elämäntyönsä tehnyt sosiaalineuvos **Åke Launikari** kuoli 9.2.1998

Kuusankoskella 88-vuotiaana. Hän oli syntynyt Valkealassa 9.10.1909.

Sosiaalineuvos Launikari valmistui ekonomiksi 1935 ja tuli Kymi-yhtiön palvelukseen samana vuonna Voikkaan konttorin lähetysosastolle. Vuonna 1938 hän siirtyi suojeluskunnan poikatyön johtajaksi, v. 1941 hänet nimitettiin yhtiön sosiaalijohtajan apulaiseksi, 1944 Kymintehtaan sosiaalipäälliköksi ja v. 1954 koko Kymi-yhtiön sosiaalipäälliköksi. Kymi-yhtymä-lehden vastaavana toimittajana hän oli v. 1945-51. Eläkkeelle hän jäi 1974 lähes 40 työvuoden jälkeen.

Launikarin panos Kymi-yhtiön sosiaalitoiminnan kehittämisessä on ollut mittava. Hänen aikanaan Kymin sosiaaliosasto kasvoi monipuoliseksi yksiköksi, jonka kehittämät toimintatavat ja ideat herättivät huomiota ulkomaita myöden.

Laajimmillaan 1960-luvulla sosiaaliosaston työtehtäviin kuului vastuu yhtiöläisten kunnan vaalimisesta, kotien olosuhteiden kohentamisesta, vapaa-ajan harrastusten järjestämisestä sekä työpaikkaruokailun, työsuojelun ja työterveyden organisoinnista. Kenties näkyvimpänä toimintamuotona oli yhtiöläisten omakotirakennustoiminnan merkittävä tukeminen, jonka tuloksena Kuusankoskelle nousi vuosina 1947-1970 yli 1 800 omakotitaloa.

Sotien jälkeisinä vuosina Launikari paneutui poikkeuksellisen tarmokkaasti rintamamiesten sekä aivan erityisesti sotainvalidien henkilökohtaisen avuntarpeen ja taloudellisen aseman parantamiseen. Launikarin viimeisten työvuosien keskeisiä hankkeita olivat

Kymin henkilöstölle tarkoitettujen lomakylän toiminnan käynnistäminen Verlassa 1960-luvun lopulla sekä Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön perustaminen ja toiminnan vakiinnuttaminen 1970-luvun alkupuolella.

Teollisuuden sosiaaliset kysymykset veivät Launikarin myös keskeisiin valtakunnantason luottamustehtäviin. Vuodesta 1954 lähtien hän oli Suomen Puunjalostusteollisuuden Työnantajaliiton ja Suomen Työnantajain Keskusliiton sosiaalitoimikuntien jäsen sekä Eläkesäätiöyhdistyksen varapuheenjohtaja ja hallituksen jäsen.

Suomen Punaisen Ristin työssä hän oli mukana useiden vuosikymmenien ajan. Launikari toimi SPR:n Kymin piirin puheenjohtajana v. 1966-76. Myöhemmin hänet kutsuttiin vielä piirin kunnia-puheenjohtajaksi. Aktiivisuudestaan paikallisten yhdistysten toiminnassa hänet valittiin mm. Kuusankosken Reserviupseerikerhon ja Kymintehtaitten Filatelistikerhon kunnia-puheenjohtajaksi sekä Kuusankosken Urheiluseuran, Kuusankoski-Seuran ja Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kuusankosken osaston kunniajäseneksi.

Sotilasarvoltaan Launikari oli kapteeni. Hän osallistui talvisotaan pataljoonan adjutantina ja jatkosotaan divisioonan esikunnan toimistoupseerina. Sotilas- ja siviiliansioista saatujen monien kunniamerkkien lisäksi tasavallan presidentti Mannerheim myönsi Launikarille v. 1946 varsin harvinaisen Pro Benignitate Humana -mitalin, joka annetaan "inhimillisestä auliudesta". Sosiaalineuvoksen arvon Launikari sai v. 1973.

Hänen erikoisharrastuksiaan olivat filatelia ja heraldiikka. Launikarin kiinnostusta postimerkkeilyyn kuvastaa erityisen hyvin se, että hän piti postimerkkipalstaa Kouvolan Sanomissa runsaat 30 vuotta ja Kuusankosken Sanomissa lähes 20 vuotta.

Parhaat kiitokseni miellyttävästä, mukavasti sekä muistiinpainuvasta läksiäistilaisuudesta 30.1.98. Suurkiitos myös upeista läksiäislahjoista.

Samalla haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni kaikkia kymiläisiä rakentavasta ja haasteellisesta yhteistyöstä. Onnea ja menestystä teille kaikille jatkossa.

Johan Furuhjelm

Kiitos muistamisesta työnantajalle, työnjohdolle ja työtovereille jäädessäni vapaalle.

Markku Ylinen

Lämmin kiitos teille kaikille, jotka muistitte minua merkkipäivänäni.

Veikko Lehtinen

TYÖTERVEYS TIEDOTTAA

Jatkoa sivulta 33.

Painovartija- kurssi siirtyy

Painovartijakurssille ei ollut riittävästi ilmoittautuneita, joten kurssia ei voitu toteuttaa.

Nyt kurssille ilmoittautuneet pääsevät syksyllä suunnitellulle kurssille.

Verenpaineet kuntoon

Lomaliiton, Kansanterveyslaitoksen, Sydäntautiliiton, Oulun ja Kuopion yliopistojen toteuttama verenpainetutkimus jatkuu.

Tutkimushoitaja **Liisa Toivonen** Kansanterveyslaitokselta tulee **17. ja 18.3.** Kymin työterveyskeskukseen ottamaan seurantatutkimukseen liittyvät näytteet niiltä tutkimukseen valituilta henkilöiltä, joilta otettiin kokeet viime vuonna maaliskuuhuhtikuun aikana.

Kyselylomakkeet, ohjeet ja tieto tutkimukseen varatusta ajasta lähetetään henkilöille kotiin. Yhteyshenkilönä Kymin työterveyskeskuksessa toimii **Anna-Liisa Metso**.

50 V

Laaduntarkkailija **Matti Käpä** Kuusanniemen sellutehtaalta täyttää 50 vuotta 3.4. **Matkoilla**.

Suunnitteluteknikko **Heikki Linden** suunnitteluosastolta täyttää 50 vuotta 24.3. **Matkoilla**.

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön apurahat

Apurahat julistetaan haettaviksi 16. päivään maaliskuuta 1998 klo 16.30 mennessä. Määräajan jälkeen saapuneita hakemuksia ei huomioida. Apurahoja voidaan myöntää ammattiin liittyvään opintotoimintaan tai muuhun itseopiskelu-, kulttuuri-, harrastus- tai virkistystoimintaan. Myönnettyistä apurahoista ilmoitetaan henkilökohtaisella kirjeellä toukokuun puoliväliin mennessä.

Henkilökohtaisia apurahoja ovat oikeutetut hakemaan seuraavien yritysten palveluksessa olevat henkilöt ja heidän perheenjäsenensä:

Kuusankoski

- UPM-Kymmene Oyj
- Kymi Paper Oyj
- Finnish Chemicals Oy
- Oy Finnish Peroxides Ab

Helsinki

- UPM-Kymmene Oyj

Apurahaa ovat oikeutetut hakemaan myös edellä mainittujen yhtiöiden eläkeläiset sekä ne Kymin eläkesäätiön eläkkeensaajat, joilla työssä ollessaan oli oikeus hakea säätiöltä apurahaa. Myös eläkeläisten perheenjäsenet ovat oikeutetut hakemaan henkilökohtaisia apurahoja.

Yhteisökohtaisia apurahoja voivat hakea yksinomaan edellä mainituista yhtiöläisistä ja/tai eläkeläisistä koostuvat opinto- ja harrastusryhmät.

Lisäksi edellä mainituilla paikkakunnilla toimivat yhdistykset ja seurat voivat hakea yhteisökohtaisia apurahoja.

Anomukset tehdään tarkoitusta varten laadituille lomakkeille, joita saa yritysten toimistoista sekä apurahalautakunnan sihteeriltä (puh. 0204 15 2112).

Hakemukset palautetaan osoitteella: Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö, Marjatta Käki, 45700 KUUSANKOSKI.

Salibandyssä mestaruus Voikkaalle

Kymin järjestämä salibandy-sarja 1997-98 on saatu päätökseen. Salibandy-mestaruuden voitti Voikkaan konekorjaamon joukkue, jossa pelasivat **Vesa Volanen, Ari Piira, Ari Leskinen, Pekka Marttiin, Jukka Savurinne, Juha Rötkö, Marko Konttila ja Antti Kansikas**. Turnauksen parhaana pelaajana palkittiin Vesa Volanen.

Syyskaudella -97 aloitettuun salibandy-sarjaan osallistui 15 joukkuetta. Vuodenvaihteen aikana pelatusta karsintasarjasta selviytyi jatkokoon 8 joukkuetta, joista välierien kautta selvisi 5.2. pelattuihin loppuotteluihin neljä parasta joukkuetta seuraavien tuloksin: pronssiottelu: Team Kymi - ammattioppilaitos 3-4, kultamitaliottelu: Voikkaan konekorjaamo -

Tietohallinto 3 - 2 (jatkoajalla.)

Turnauksen tulokset: 1. Voikkaan konekorjaamo, 2. tietohallinto, 3. ammattioppilaitos, 4. Team Kymi.

Salibandy muista kuulumisista kerrottakoon, että kauden aikana järjestettiin erotuomarikoulutusta, joka mahdollisti pitemmän turnausjakson.

UPM-Kymmenen ampumakilpailu 30.8.

UPM-Kymmene-konsernin ampuamatapahtuma järjestetään 30.8. Tyrrissä. Alustavia osallistumismoituksia on tähän mennessä tullut neljältä joukkueelta.

Lajeina ovat pienoispistooli ja -kiväärilajit. Kilpailusarjat Y, 50 ja naiset.

Syyskuntokauden 1997 palkitut

1.7. - 31.12.1997 ajoitetusta kuntokaudesta palkitut:

Palveluksessa olevat:

•Lapin liikuntakurssin tai polku-pyörän voittajat: Liisa Potinkara, Seija Arvila ja Ilkka Suortanen.

•Verla-viikonlopun voittajat: Anne Hämäläinen, Matti Kuusmin, Ari Rantanen ja Hilka Virtanen.

•Esinepalkintojen voittajat ovat: Sari Ylönen, Markku Ylinen, Ari Lehtovirta, Antero Ahtiainen, Seija Pekkanen, Helena Vehkajärvi,

Mika Kääriäinen, Mia Espo, Jukka Simpura ja Anneli Kettula.

Perheenjäsenet:

•Verla-viikonloppu: Leena Jokinen, Päivi Suleva ja Tuula Leppäkoski.

Eläkeläiset:

•Verla-viikonloppu: Riitta Metsävuori, Pauli Virta ja Timo Suomalainen.

Palkintoasioita hoitaa **Tuula Vainikka** p. 0204 15 2294, Kymin henkilöstöpalvelu.

Ilma-asekoulutusta myös keväällä

Tammikuun lopussa pidettyyn ilma-aseammunnan lajikoulutukseen osallistui kymmenkunta henkilöä. 10 osallistujaa. Koska koulutus kiinnostaa jatkossakin, pyritään keväällä järjestämään koulutustapahtuma Ojakorven ampu-maradalla.

Laskettelu kiinnosti

Mielakassa 9.2. järjestetty UPM-Kymmenen lasketteluilta oli menestys. Tähän noin kolmituntiseen yhteistapahtumaan osallistui noin 200 laskettelijaa.

Kävelytesti

Kevään kävelytesti järjestetään **ma 27.4. - pe 8.5.** välisenä aikana. Suoritukset osastojen sisäisinä sekä yhteistapahtumina.

Vertailutesti järjestetään noin 5 kuukauden kuluttua. Tänä aikana on tarkoitus nostaa kuntoindeksin arvoa liikunnalla. Kirjallisia ohjeita oikeanlaiseen liikuntaan antaa **Sari Kaistakorpi** kävelytestin yhteydessä.

Jumppaillassa 80 henkilöä

Kuusankosken Urheilutalossa 24.1. pidettyyn kolmen tunnin jumppatapahtumaan osallistui lunnastettujen uimahallilippujen perusteella 80 henkilöä.

Tämä Kymi-Voikkaa liikunnan ja kaupungin yhteistyötapahtuma onnistui hyvin ja antoi viitteitä kevään "Ui kesäksi kuntoon" kampanjan onnistumiselle.

TOUKOKUUSSA

Naisten Kymppi

Naisten Kympillä on viidestoista juhluvuosi. Tähän 31.5. Helsingissä järjestettävään naisten liikuntapahtumaan on varattu 20 paikkaa Voikkaalle ja 30 paikkaa Kymille.

Ryhmällä on mahdollisuus yhdessä tai erikseen lähettää haaste tai "herja" Radio Novan 2. - 13.3. välisenä aikana, jolloin se luetaan ilmoitettuna päivänä keskipäivän ohjelmassa. Naseva haaste, yhteyshenkilötietoineen faxilla 09-88488720, paras

haaste palkitaan.

Valmentautumistietoa antaa **Sari Kaistakorpi** ja muusta järjestelystä vastaavat **Päivi Pienimäki** ja **Kirsti Hirvonen**.

Ilmoittautumiset ma 2.3. klo 13.00 alkaen: Voikkaalla **Kirsti Hirvonenille**, puh. 53355 ja Kymillä **Tuula Vainikalle**, puh. 52294.

TULE
MUKAAN!

Ui kesäksi kuntoon -kampanja alkaa

Kaupungin urheilutoimen kanssa yhteinen Ui kesäksi kuntoon -kampanja järjestetään su 15.3. - to 30.4. välisenä aikana kaikille kiinnostuneille.

Kampanja aloitetaan la 14.3. vesijumpalla Kuusankosken uimahallissa. Vesijumppapahtumat ovat 0,5 tunnin jaksoina seuraavasti:

•Alkaen klo 12.00 (noin 30 jumppaajaa kutakin erää kohti), klo 12.30, klo 13.00 jne. Jumppaeriä on kaiken kaikkiaan yhdeksän, joista viimeinen alkaa klo 16.30.

Vesijumppalippuja on saatavana Kymin ja Voikkaan henkilöstöpalveluista maksutta 9.3. alkaen. Uintikampanjan aikana myydään uimahallilippuja 5 lipun sarjoina edullisesti.

Bjarne Nygård Golfliiton valtuuston puheenjohtajaksi

Johtaja **Bjarne Nygård**, 63, Kuusankoskelta on nimetty Suomen Golfliiton liittovaltuuston uudeksi puheenjohtajaksi seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi. Nimityksen perusteluissa mainitaan mm. Nygårdin perehtyneisyys kansainväliseen toimintaan, kyky golfin yhteiskunnalliseen edunvalvontaan ja edistämiseen. Lisäksi uusi pu-

heenjohtaja on Golfliiton tiedotteen mukaan tervetullut poikkeus kovasti helsinkikeskeisessä liiton hallituksessa.

Bjarne Nygård on paikkakunnan oman golfseuran, Koski-Golfin, varapuheenjohtaja. Golfia hän on pelannut noin 10 vuotta.

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

Sami onnistui - ToPo kukistui

"Tähtäämme lisävoimilla play off -peleihin. Siellä ei 6-7 miehellä pärjää", sanoi Kouvojen puheenjohtaja **Juhani Pousi** esitellessään Kymi Paper Oy:n yhteistyökumppanin, koripalloseura Kouvojen vahvistukset **Sami Laaksonen** ja **Jonathan Mooren** ennen talven jännittävintä SM-sarjaottelua

Kouvo-ToPo.

Vahvistus tuli oikeaan aikaan, sillä Laaksonen oli yksi kentän parhaimmista Kouvojen voittajista 4.2. pelatun ottelun pistein 86-74. Parhaan pelaajan palkinnon Samille luovuttivat (vas.) toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** ja johtaja **Eero Niinikoski**.

Martti Purmonen

Ari Jattu

Timo Johansson

Pekka Koivisto

Arto Lindberg

Matti Sipilä

Harri Vesa

Helena Kulonen

Leena Elojärvi

Bjarne Nygård

Håkan Romantschuk

Eero Niinikoski

KYMI PAPER OY:N PERUSORGANISAATIO 5.3.1998

Kymi Paper Oy:ssä on tehty seuraavat nimitykset ja tehtävien tarkennukset 1.3.1998 alkaen:

Kauppatiet. maist. MBA **Ari Jattu**, 39, on nimitetty Kymi Paper Oy:n talous- ja kehitysjohtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 1.3.1998 alkaen. Hänen vastuualueenaan ovat talous- ja tietohallinto sekä toimintaprosessien kehitys. Jattu raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle sekä toimii toimitusjohtajan varamiehenä ko. päivämäärästä alkaen. Aiemmin Jattu toimi Kymi Paper Oy:n talous- ja hallintojohtajana.

Jatun toimipaikka on hienopaperitehtaan 4. kerroksessa.

Varatuomari **Martti Purmonen**, 47, on nimitetty Kymi Paper Oy:n henkilöstöhallintojohtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 1.3.1998 alkaen. Hänen päävastuualueenaan ovat henkilöstö- ja työsuuhdehallinto, henkilöstön kehittäminen sekä työterveys. Purmonen raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle. Aiemmin Purmonen toimi Voikkaan paperitehtaan hallintopäällikkönä.

Purmosen toimipaikka on hienopaperitehtaan 4. kerroksessa.

Dipl.ins. **Timo Johansson**, 42, on nimitetty paperitehtaan johtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 5.3.1998 alkaen. Hänen vastuualueenaan ovat paperitehtaan operatiiviset toiminnot: tuotantolinjat, varastot, paperitehtaan kunnossapito, tuotannosuunnittelu, tuotekehitys ja asiakaspalvelu. Johansson raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle.

Aiemmin Johansson toimi Päälystämättömät hienopaperit -liiketoimintaosaston tuotantajohtajana.

Dipl.ins. **Pekka Koivisto**, 56, jatkaa sellutehtaan johtajana ja johtoryhmän jäsenenä vastuualueenaan sellu ja energia sekä ko. alueiden kunnossapitotoiminnot. Koivisto raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle.

Dipl.ins., MBA **Arto Lindberg**, 37, on nimitetty tekniseksi johtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 5.3.1998 alkaen. Hänen vastuualueenaan ovat projektit, suunnittelu, tehdaspalvelu, materiaalihallinto ja tehdaskuljetukset. Lindberg raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle. Aiemmin Lindberg toimi Päälystetyt hie-

nopaperit ja MG -liiketoimintaosaston johtajana.

Dipl.ins. **Matti Sipilä**, 52, on nimitetty R & D -kehitysjohtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 5.3.1998 alkaen. Hänen vastuualueenaan ovat Kymi Paper Oy:n tutkimus, tuote- ja teknologiakehitys. Sipilä raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle. Aiemmin Sipilä toimi teknologiajohtajana.

Dipl.ins. **Harri Vesa**, 33, on nimitetty projektipäälliköksi 5.3.1998 alkaen. Hänen vastuualueenaan on myyntilogistiikan koordinointi. Vesa raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle. Aiemmin Vesa toimi Päälystämättömät hienopaperit -liiketoimintaosaston myyntipäällikkönä.

Myyntihallintopäällikkö, merkonomi, MJD **Leena Elojärvi**, 42, raportoi toimitusjohtaja Pertti Asunmaalle 5.3. alkaen. Leena Elojärvi vastaa myyntisihteeristön toiminnasta. Lisäksi hallinnollisesti hänen toimialueeseensa kuuluvat Kuusankoskella seuraavat UPM-Kymmene Fine Paperin toiminnot: myyntianalyysi, budjetointi, mainospalvelu sekä kirjekuori- ja erikoispaperit.

UPM-Kymmene Fine Paperin organisaatioon kuuluvat myynti-

johtaja Peter Löfgren, tutkimus- ja tuotekehitysjohtaja **Markku S. Korpela** sekä strategian kehitysjohtaja **Bjarne Nygård** toimivat hallinnollisesti toimitusjohtaja Pertti Asunmaan alaisuudessa.

Myyntijohtaja, dipl.ins. **Peter Löfgren**in alaisuudessa Kuusankoskella työskentelevät aluemyyntipäälliköt **Jörn Söderholm**, **Kai Segerståhl** ja **Kari Mikkola**, tuotepäällikkö **Erik Guttormsen** sekä projektipäällikkö **Antti Malve**.

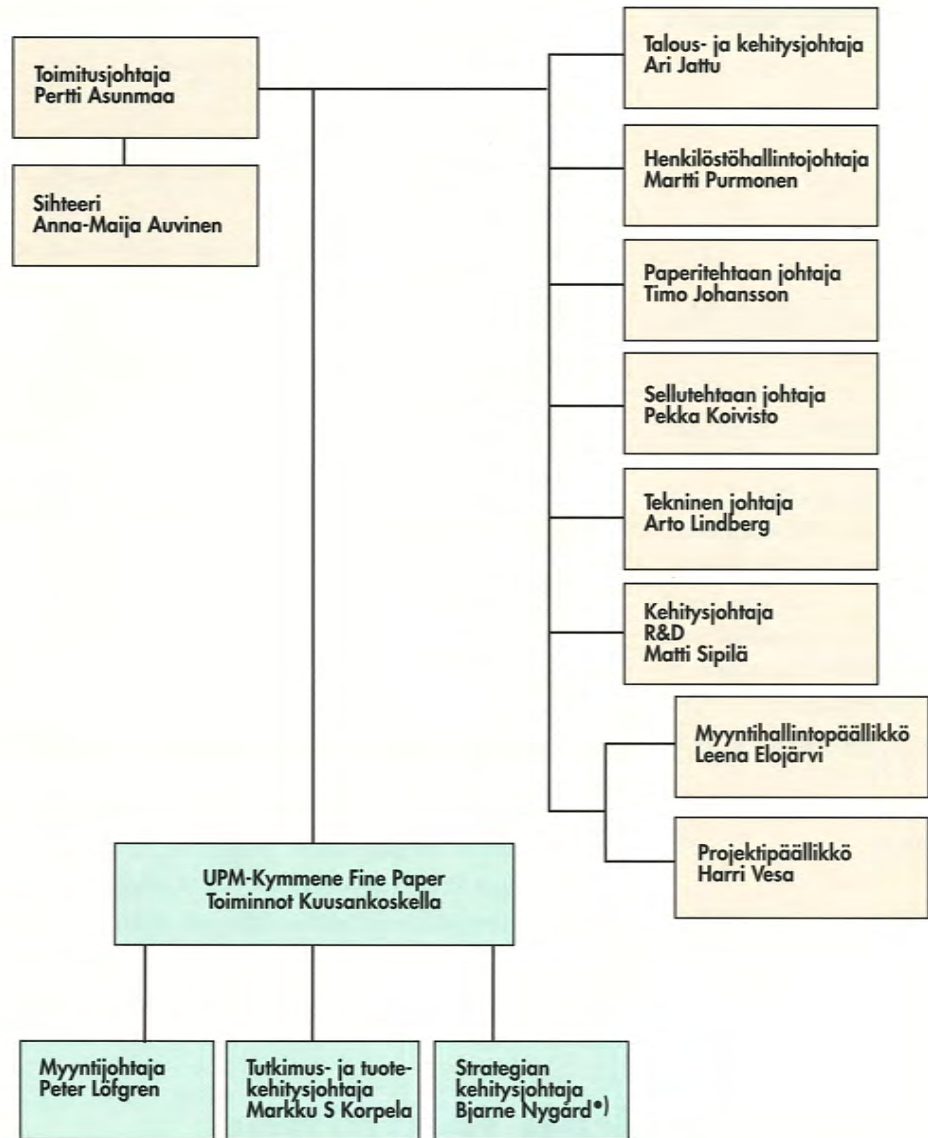
Henkilöstöhallinto

Henkilöstöhallinnossa on merkonomi **Helena Kulonen** nimitetty 1.3.1998 palkanlaskijaksi. Hänen vastuualueeseensa kuuluvat toimihenkilöiden matkalaskut sekä myöhemmin määriteltävien osastojen työntekijäpalkat. Helena Kulonen toimi aikaisemmin palkanlaskijana UPM-Kymmene Metsän palveluksessa Valkeakoskella.

UPM-KYMMENE FINE PAPER

Hum. kand., MBA **Bjarne Nygård**, 63, jatkaa Fine Paper strategian kehitysjohtajana. Bjarne

KYMIN PERUSORGANISAATIO

*) toimii myös Kymi Paper Oy:n johtoryhmän jäsenenä

Nygård toimii myös Kymi Paper Oy:n johtoryhmän sihteerinä 5.3.1998 alkaen.

Tekninen johtaja, Tekn.lis. **Håkan Romantschuk**, 56, aloittaa UPM-Kymmene FPC:n April-projektin palveluksessa 5.3.1998 alkaen.

UPM-KYMMENE OYJ

Johtaja **Eero Niinikoski**, 52, siirtyy 1.4.1998 UPM-Kymmene Oyj:n palvelukseen.

Konsernihallinto

Konsernihallinnossa on toimitusjohtaja Juha Niemelän toiseksi sihteeriksi nimitetty kauppatiet. maisteri **Anette Fröjd** 16.3.1998 alkaen.

Tehtävän nykyinen hoitaja Kati Riipinen lopettaa yhtiön palveluksessa 24.3.1998.

Sisäinen tarkastus/

Yrityskaupat

UPM-Kymmene Oyj:n Sisäiseen tarkastukseen on nimitetty sihteeriksi/assistentiksi FM, DKK **Hilkka Pohjola** 14.4.1998 alkaen. Hän toimii samasta päivästä lukien toistaiseksi myös Yrityskaupat-osaston sihteerinä.

KYMI

Työsuhteasiainhoitaja **Turo Blomberg** Kni sellutehdas (41 palvelusvuotta), hioja **Matti Karhu** Ky puuhiomo (22), laboratoriohoitaja **Anneli Lahti** työterveys (29), merkkäaja **Olavi Leppänen** C-osasto (35), laskutusesimies **Sinikka Mäkelä** markkinointi (44), vuoromestari **Teuvo Parkkinen** Kni sellutehdas (40), sihteeri **Sirkka-Liisa Sommarberg** henkilöstöhallinto (36), pituusleikkurinkäyttäjät **Niilo Stjerna** PK 7-9 (35).

KAUKAS

Annostelija **Irja Härkönen** Vo kuorimolta (26 palvelusvuotta).

Kuusankosken Golfkeskus Oy:n
Yhtiökokouskutsu

Osakkeenomistajat kutsutaan Kuusankosken Golfkeskus Oy:n varsinaiseen yhtiökokoukseen, joka pidetään 19. päivänä maaliskuuta 1998 klo 18.00 Koskelassa Kuusankoskella.

Kokouksessa käsitellään yhtiöjärjestyksen 12 §:ssä mainitut asiat.

Kokousjärjestelyjen vuoksi pyydämme ennakoilmoittautumistanne viimeistään 16.3. mennessä (0204 15 3551/Venäläinen).

Tilinpäätöstä koskevat asiakirjat ovat osakkeenomistajien nähtävinä viikon ajan ennen kokousta Kymi Paper Oy:n keskuskonttorissa lakiasiainosastolla ja niistä lähetetään viivytystä jäljennökset osakkeenomistajalle, joka sitä pyytää.

Hallitus

Hae oma juhlakirjasi!

100-vuotisäitiön juhlakirjaa on vapaasti saatavana Kymen keskuskonttorilta **Marjatta Käeltä**, puh. 52112, Kymen henkilöstöpalvelusta **Tuula Vainikalta**, puh. 52294 ja Voikkaan henkilöstöhallinnosta **Leena Grönlundilta**, puh. 523317.

PAPERILIITON KUUSANKOSKEN OS.19

Kevätkokous
Paperiliiton Kuusankosken osasto 19 r.y. kevätkokous pidetään 17.3 alkaen klo 17.00. Kokouspaikkana on Yksysi.

Käsiteltävät asiat mm. vuoden 1997 tilien hyväksyminen ja toimintakertomus, Paperiliiton edustajan puheenvuoro ja pääluottamusmiehen katsaus.

Kahvitarjoilu. Osallistu kokoukseen, vaikuta päätöksiin!

Toimikunta

Sähköposti ja Internet
Edellisessä Uutiskymissä osasto 19:n Internet-kotisivun osoite oli ilmoitettu virheellisesti. Oikea osoite on:

www.sci.fi/~paperi19

Sähköpostiosoite on paperi19@sci.fi

Kuusankosken tehtaitten pilkkipäivä Lappalalla

- Kuusankosken tehtaitten yhteistä pilkkipäivää vietetään **lauantaina 28.3. Lappalalla**.
- Kilpailu alkaa leirisauunan rannasta klo 8.00 ja päättyy samaan paikkaan klo 12.30 punnitukseen ja kahvitteeluun.
- Sarjat: miehet yli ja alle 55 v, naiset.

Saksan liittopresidentti Roman Herzog piti viime keväänä puheen, joka ainakin täällä Suomessa on jäänyt lähes huomiotta. Suomessa ovatkin eniten saaneet sijaa puheet turkistarhojen alajosta, kunniamerkkien jaosta Indonesiaan, metsien tilasta ja metsäteollisuuden mollaamisesta ulkomailla. Vaikka Saksan liittotasavallan federalismi ja siitä johtuva päätöksenteon vaikeus ovatkin meille jossakin määrin outo ilmiö, sopii Herzogin terävä analyysi hyvinvointivaltion ongelmista opiksi niin Suomelle kuin muillekin Länsi-Euroopan maille.

Suomessa kuten Saksassakin on taipumus faktan sijaan pyrkiä tyrkyttämään tuhon ennustuksia. Erkki Lähteen mukaan metsämme olisivat kuolleet jo vuosia sitten. Samoin jokaisen uuden keksinnön kohdalla ensiksi tavataan kysyä, mitä riskejä tai vaaroja se tuo. Vain harvoin, mitä mahdollisuuksia se tarjoaa. Kaikkea uudistuksiin viittaavaakin epäillään heti "hyökkäykseksi hyvinvointivaltiota vastaan". Olipa kyse ydinvoimasta, kansainvälistymisestä, ympäristönsuojelusta tms. niin keskustelu pyritään välittömästi vääristämään; osaksi se - kuten Herzog sanoo - ideologisoidaan, osaksi jopa idiotisoidaan. Tuttua - vai mitä?

Paljon tätä tärkeämpää olisi kuitenkin selvittää se, minkälaisessa yhteiskunnassa haluamme elää 21. vuosisadalla. Tähän taas tarvitaan visioita, jotka ovat toimintasuunnitelmia, eivät utopioita. Herzog arveleekin, että realis-

tiset visiot oikein toteutettuina voisivat käynnistää arvaamattomia voimia uuden ja nykyistä kestävämmän yhteiskuntamallin luomiseksi.

– Ensiksi meidän tulisi Herzogin mielestä pyrkiä rakentamaan yhteiskunta, jossa jokainen kantaa enemmän vastuuta itsestään ja muista. Vastuu ei olisi taakka, vaan mahdollisuus. Tässä yhteiskunnassa kaikki ei olisi ennalta määrättyä. Niinpä se antaisi jäsenilleen liikkumavaraa, jossa virheitäkin tehneet saisivat uuden mahdollisuuden. Tässä yhteiskunnassa vapaus olisi keskeinen arvo eikä vain keino saavuttaa yhä suurempaa aineellista hyötyä.

– Toiseksi tulisi pyrkiä yhteiskuntaan, joka ei olisi niin jyrkästi jakautunut työttömiin ja työssäkäyviin kuten tänä päivänä. Tulevaisuudessa työ tulee olemaan erilaista kuin nykyinen: tietoon perustuvat ammatit syrjäyttävät työt, jotka eivät vaadi koulutusta. Palvelualalla tulee olemaan enemmän työpaikkoja kuin teollisuudessa. Elinikäisten työpaikkojen sijaan tulee enemmän liikkuvuutta ja joustoa, minkä vuoksi myös työ ja perhe-elämä voidaan yhdistää entistä paremmin. Tosiasia, että koti on kaiken perusta, saa siunauksen.

– Kolmanneksi olisi pyrittävä solidaariseen yhteiskuntaan. Tällä Herzog ei tarkoita mahdollisimman suuria tulonsiirtoja, vaan luottamusta siihen, että jokainen toimii vastuullisesti sekä itseään että koko yhteiskuntaa kohtaan. Solidaarisuus tarkoittaa näin ol-

len sitä, että autetaan niitä, joilla ei ole voimaa ottaa vastuuta itsestään. Solidaarisuus tarkoittaa myös huolenpitoa tulevista sukupolvista - ei siis sitä, että tämän päivän velat jätetään lapsen lapsien maksettavaksi.

– Neljänneksi Herzog visioi uskonsa tietoon perustuvaan yhteiskuntaan. Yhteiskuntaan, joka tarjoaa kaikille mahdollisuuden osallistua tiedon vallankumoukseen. Se tarkoittaa valmiutta elinikäiseen oppimiseen, halua pelata maailmanlaajuisen, tiedosta käytävän kilpailun ensimmäisessä divisioonassa. Tämä vaatii ennen kaikkea valistunutta asennetta uuteen teknologiaan.

– Viidenneksi Herzog kaipaa yhteiskuntaa, joka ei näe Euroopan yhdentymistä pelkäästään taloudellisen liittoutumisen muotona. Eurooppa on osa omaa poliittista ja kulttuurista identiteettiä. Tämän yhteiskunnan on oltava sisäisesti avoin ja suvaitseväinen, jossa eri kulttuureja edustavat ihmiset voivat elää yhdessä. Näin Povarikin on EU:n ja EMU:n sisäistänyt.

On selvää, että visioiden lisäksi tarvitaan myös rohkeutta ja voimaa toteuttaa ne. Tarvitaan muutoksia ja toimenpiteitä muuttaa visiot eläväksi elämäksi. Palaan tähän seuraavassa kolumnissa, sillä joskus palstatila asettaa rajan ajatuksen riennolle.

Erikoispaperit vaativaan viestintään

Kymin saksalaisen sisartehtaan, Nordland Papierin uusi nopa Color on nyt myynnissä Paperipuodissa. Uusi erikoispaperi soveltuu yhtä hyvin väritulostukseen kuin vaativaan musta-vaikutulostukseenkin.

Koko A4

Pintapaino 100 g/m²

Myydään 500 arkin riiseissä tai 100 arkin nipuissa.

PAPERIPUOTI

Lauttakatu 6 • 45700 Kuusankoski • puh. 0204 15 2177 •
fax 0204 15 2178 • Avoinna tiist. – perj. klo 10.00 – 17.30
ja lauantaisin klo 10.00 – 14.00.